

انتخابات دوره بیستم پنجم هیئت مدیره و هیئت بازرسان

۶

سایه پسا آتش‌بس بر صنعت احداث

۴

هشدار شورای هماهنگی

همپستگی یا فروپاشی؟

منعت احداث و انرژی در وضعیت پیچیده‌ای قرار دارد

۱۳

گروه مالی کارآمد زیر مجموعه‌ی کرمان موتور، ارائه دهنده خدمات تامین مالی

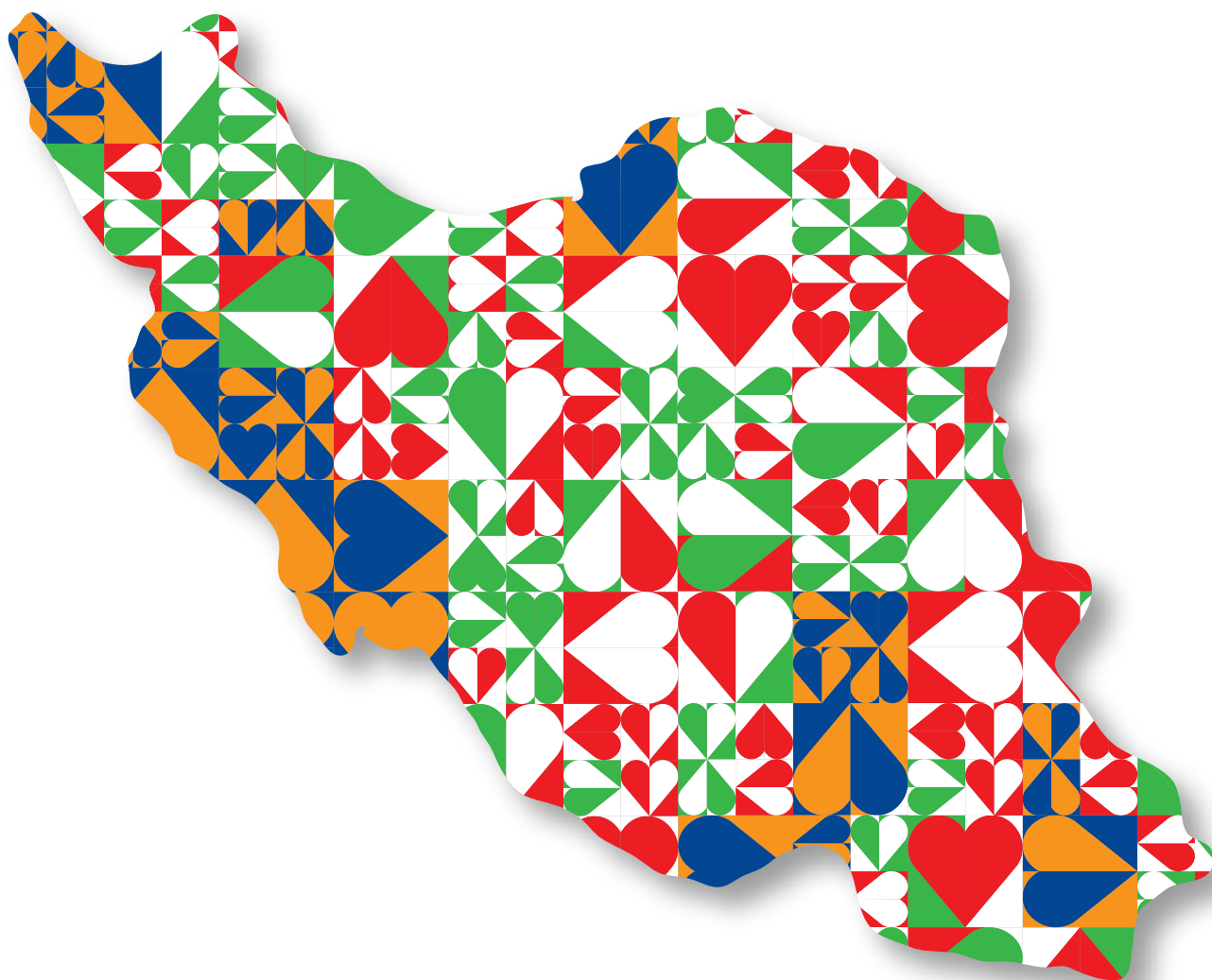

- تامین مالی با مبالغ بیش از **۱۰۰۰ میلیارد ریال**، از طریق انتشار اوراق
- خرید مستقیم **اوراق دولتی** بدون واسطه و نرخ رقابتی
- تامین مالی پروژه‌های کمتر از **۵۰۰ میلیارد ریال** از طریق سکوی تامین مالی جمعی

karamad.com

۰۲۱ - ۴۱۶۸۳

یک ایران، همدل

بانک خاورمیانه
Middle East Bank

www.middleeastbank.ir
info@middleeastbank.ir

ما در بانک خاورمیانه تمامی تلاش خود را بکار می‌گیریم تا ضمن ارائه باکیفیت‌ترین خدمات مالی و اقتصادی به کسب‌وکارها و هموطنان گرامی، در طراحی و معرفی محصولات و خدمات نوین بانکی پیشقدم باشیم. بانکداران شما خود را موظف می‌دانند به منظور عمل به مسئولیت اجتماعی برای بهبود وضعیت آموزش و درمان هموطنان نیز فعال و در صورت بروز بحران و بلایای طبیعی نیز در کنار هموطنان باشند. به همین منظور ما تاکنون پس از رخداد های ناگواری مانند زلزله و سیل، در اقداماتی مانند ساخت واحدهای مسکونی و تامین اسکان موقت (کانکس)، تهیه تجهیزات گرمایشی و تهیه اقلام غذایی، سهمیم بوده و تلاش کرده‌ایم با همکاری بنیادهای نیکوکاری معتبر در زمینه توسعه فضاهای آموزشی، تامین محصولات فرهنگی، تهیه تجهیزات درمانی و بهداشتی به وظیفه خود در آبادانی کشور عمل کنیم.

● حضور بیمه ملت در پروژه‌های بزرگی از جمله:

● تامین و انتقال آب خلیج فارس ● سازه‌های صنعتی آذران ● تولید نیروی برق خلیج فارس

● راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان هرمزگان ● شرکت و آب و فاضلاب استان خوزستان (اهواز)

● برق منطقه‌ای آذربایجان ● اداره کل حمل و نقل پایانه‌های استان قم

● پتروشیمی نوری ● توسعه صنایع تابان انرژی پاسارگاد ● اداره کل شهرسازی استان قزوین

● توسعه انرژی شمال و جنوب ● آب و فاضلاب اهواز ● شهرداری فردوس ● توزیع نیروی برق شیراز ...و

تلاقی امنیت و آرامش

بیمه مسئولیت بیمه ملت

خیابان خیام، انتهای بازار عباس‌آباد، بازار حاج قاسم، پاساژ المهدی ۴، طبقه ۲، پلاک ۵۶۰

۰۹۱۹۹۵۰۰۴۴۷ ۰۹۲۱۳۸۴۵۰۲۸

فهرست مطالب

۴	سایه «پسا آتش‌بس» بر صنعت احداث / سرمقاله	۱۸	«شاخص‌های قطعی تعدیل آحاد بها، نیمه دوم سال ۱۴۰۳» / ابلاغ شد / خبر
۶	انتخاب چهره‌های دوره بیست و پنجم هیأت مدیره سندیکا / مجمع عمومی سندیکا	۱۹	شفاف‌سازی درباره عناوین شغلی قراردادهای در دستور کار کمیته حمایت از کسب و کار / نشست
۸	آغاز به کار مدیران جدید سندیکا و انتخاب هیأت رئیسه / نشست	۲۰	دریافت غیرقانونی حق بیمه تأمین اجتماعی در پروژه‌های نهضت ملی / خبر
۹	پیشنهادهایی به رئیس جمهور برای استمرار سازندگی و بازسازی طرح‌ها و پروژه‌ها / شورای هماهنگی	۲۱	بررسی فورس مازور و شرایط اضطراری در شرایط عمومی پیمان نشریه ۴۳۱۱ / اطلاعات عمومی
۱۰	ضرورت ثبت فنی و مهندسی خسارات جنگ برای ارائه به مجامع بین‌المللی / نشست	۲۳	بررسی وضعیت آب شرب در کشور / بحران
۱۱	بحران در متن اقتصاد فرسوده / صنعت ساختمان در ایران	۲۵	ساختن در عصر بحران اقلیمی / گزارشی از نمایشگاه
۱۳	هشدار شورای هماهنگی؛ همبستگی یا فروپاشی؟ / هشدار	۲۸	مکاتبات / سندیکا
۱۴	در آستانه فروپاشی با همبستگی؟ / تحلیلی بر یک نشست صنفی	۳۰	توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی با مشارکت در پروژه‌های صندوق اوپک / گردهمایی
۱۵	مرتفع شدن مشکل فعالان بخش خصوصی / خبر	۳۲	ساخت منطقه ۳ آزادراه تهران-شمال با رعایت کامل ملاحظات زیست محیطی / خبر
۱۵	مسئولیت امضاکنندگان چک در صورت عدم پرداخت؛ تضامنی یا تساوی؟ / خبر	۳۶	چارچوب اثرات گذار اقلیمی: مطالعه موردی اندونزی / محیط زیست
۱۶	ابلاغ آئین نامه اجرایی بند «ت» ماده ۴ قانون برنامه هفتم پیشرفت / خبر	۳۹	درس‌هایی از تجربه اندونزی برای ما / محیط زیست
۱۷	سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور؛ انتظارات و ابهامات / دیدگاه		

نوشته‌های نویسندگان، لزوما نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار است و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر، خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)،

شماره ۸۶، ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱ | تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱۶۶۹۷۱۳۹۹

فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴ | پست الکترونیکی:

payamabadgaran.ir@gmail.com

نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

www.payamabadgaran.ir

سایه «پسا آتش بس» بر صنعت احداث

سرمقاله

در برابر آنچه که «بحران» می نامیم، و به طور اجتناب ناپذیری با «تغییر شرایط» همراه است، مسئله «تاب آوری» قرار می گیرد که تاکید آن بر ادامه روندهای روزانه با کنترل فشارهای ناشی از بحران است. همان گونه که تاب آوری اقتصاد و بنگاه های اقتصادی قادر به کمرنگ سازی تاثیرات بحران است، تداوم شرایط بحرانی نیز قادر به در هم شکستن آخرین سنگرهای «تاب آوری» می باشد.

طی سالهای اخیر، صنعت احداث با وجود فشارهای ناشی از تحریم، تورم، و کاهش نقدینگی دولت، و علی رغم کاهش چشم گیر تاب آوری بنگاه های اقتصادی، حرکت خود را در مسیر سازندگی و تلاش برای ماندن ادامه داده است. در نیمه راهی چنین سنگلاخ و در شرایطی که شرکت های ساختمانی برای حفظ نیروی انسانی، تامین مالی پروژه ها و تجهیز ماشین آلات خود با دشواری های بسیاری مواجه بودند، به ناگاه با حمله ناجوانمردانه اسرائیل به ایران رو به رو شدند. با وجود اینکه درگیری پس از ۱۲ روز با اعلام آتش بس خاتمه یافت، اما عواقب ناشی از آن همچنان در روزهای اخیر، که می توانیم آن را «پسا آتش بس» بنامیم، در صنعت احداث مشهود است. در این میان توجه و پرداختن به موضوعاتی ذیل در جهت آگاهی از چالش های پیش روی صنعت احداث ضروری به نظر می رسد:

۱- ایمنی ساختمان ها و برنامه ریزی شهری

ایران نه تنها به لحاظ عوامل طبیعی همچون زلزله و سیل آسیب پذیر است، بلکه به لحاظ موقعیت استراتژیک خود در خاورمیانه و به عنوان کشوری تاثیرگذار

در رقابت های منطقه ای، شرایط ویژه ای دارد. درگیری نظامی ۱۲ روزه بین ایران و اسرائیل، نشان داد که مسئله تاب آوری ساختمان ها و تاسیسات شهری و ساکنین شهرها در برابر بحران های طبیعی و نظامی مغفول مانده است. با نگاهی گذرا به بافت شهری ایران، می توان متوجه شد علی الرغم تجربه جنگ هشت ساله، فضاهایی بسیار معدود و انگشت شمار برای رویارویی با بحران های اینچنینی طراحی شده است. بسیاری از بندهای مبحث ۲۱ مقررات ملی ساختمان که پدافند غیرعامل را در دستور کار خود دارد، با امید به اینکه جنگی بروز نخواهد کرد اجرایی نشده و در حال حاضر، پایتخت وضعیت ایده آلی به لحاظ پناهگاه ندارد. همان گونه که در تجربه اخیر، به ناچار پارکینگ های زیرزمینی مجتمع های تجاری و مسکونی به عنوان پناهگاه ایمن در برابر حملات موشکی پیشنهاد شد، در حالیکه پناهگاه ها با استانداردها و اصول مشخص دیگری و به هدف عملکرد موثر در حفظ جان افراد در صورت بروز بحران هایی مشخص طراحی و ساخته می شوند. الزام به تعبیه پناه گاه های استاندارد در تمامی ساخت و سازهای جدید در سوئیس و با ساخت بونکرهای عمومی با تجهیزات تهویه تخصصی در آلمان پس از جنگ جهانی دوم، مثال هایی از این دست به شمار می روند.

۲- باز سازی پس از تخریب

حملات ناجوانمردانه رژیم اسرائیل به شهرها و مناطق مسکونی که به ویرانی و تخریب تاسیسات شهری و ساختمان های زیادی در شهرهای مختلف ایران انجامید که در حال حاضر آمار دقیقی از تعداد و

میزان این خرابی ها منتشر نشده است. اظهار نظرهای مختلفی در مورد شهر تهران وجود دارد. از جمله بیژن خطیبی، مسئول ستاد بحران جنگ سازمان نظام مهندسی ساختمان تهران آمار خسارت های وارده به ساختمانهای تهران را ۸ هزار واحد برآورد کرده است. پیش تر از آن مجید جودی معاون بازسازی و مسکن روستایی بنیاد مسکن عنوان کرده بود حدود ۴ هزار واحد مسکونی در تهران آسیب دیده که از این تعداد ۵۰۰ واحد نیاز به بازسازی دارد و برای این کار ۳۰۵ همت اعتبار لازم است. شهرداری تهران نیز که مسئولیت بازسازی و نوسازی واحدهای خسارت دیده را بر عهده گرفته است، رقم ۸۰۰۰ واحد را تأیید نموده است.

حجم تخریب در تهران در یک جنگ ۱۲ روزه دور از انتظار بوده و به طبع آن شهرهای دیگر نیز خسارات زیادی متحمل شده اند. این به معنای از بین رفتن بخشی بزرگی از سرمایه های مردم و هزینه مجدد برای بازسازی آنهاست که فشار زیادی بر بودجه های عمرانی خواهد آورد. حجم بالای تخریب و به تبع آن، حجم بالای بازسازی آتی، به احتمال زیاد در مراحل بعدی کشور را با مشکل جدی در تامین بودجه و به احتمال زیاد با کمبود نیروی کار ساده، ماهر و نیمه ماهر مواجه خواهد ساخت.

۳- اخراج گسترده اتباع خارجی

همزمان با شرایط ناشی از جنگ، شاهد موج گسترده اخراج اتباع افغان بودیم. بنا بر اظهارات رامین گوران دبیر انجمن انبوه سازان استان تهران، ۷۰ درصد نیروی انسانی در صنعت ساختمان را کارگران

پیام آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

افغان تشکیل می‌دهند، وی هشدار داده است که خروج ناگهانی این اتباع شوک بزرگی به پروژه‌های ساختمانی وارد کرده و این صنعت را با رکود و کمبود نیرو مواجه خواهد کرد. به علاوه جایگزینی این حجم از نیروی کار با کارگران بومی امری زمان‌بر خواهد بود و طبیعتاً این کمبودها در افزایش هزینه‌های بازسازی مراکز تخریب شده تأثیری چشمگیر خواهد داشت.

در همین زمینه امین بیدی، عضو هیأت‌مدیره انجمن انبوه‌سازان استان تهران، نیز با اخطار در زمینه کمبود شدید نیروی کار در صنعت ساختمان تأکید کرده است که موج خروج اتباع خارجی، این حوزه را با چالش‌های جدی روبه‌رو کرده است. وی ابراز امیدواری کرده که می‌توان با مدیریت هوشمندانه این تهدید را به فرصتی برای تحول در صنعت ساختمان تبدیل نمود، برای مثال کاهش وابستگی صنعت ساختمان به نیروی انسانی از طریق توجه بیشتر به صنعتی سازی.

۴- فضای ابهام و بلا تکلیفی در سایه شوک روانی و تعلیق پروژه‌ها

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های فعالان حوزه عمرانی، تأثیرات احتمالی درگیری‌ها بر روند ساخت‌وساز در کشور است. جنگ حتی در مقیاس محدود و غیرمستقیم تبعات گسترده‌ای در بخش‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و عمرانی کشور را به همراه خواهد داشت. تجربه اخیر با اینکه کوتاه بود اما به عنوان رویدادی پیش‌بینی نشده، خارج از کنترل و غیر قابل اجتناب، پیمانکاران صنعت ساختمان را در ایفای تعهدات خود با مشکل روبرو کرد. بسیاری از شرکت‌ها برای حفظ امنیت پرسنل خود، اقدام به تعطیلی شرکت‌ها و کارگاه‌های ساختمانی کردند، علاوه بر اینکه پیامدهایی مانند تخریب زیرساخت‌ها، اختلال در مسیرهای ارتباطی و حمل و نقل، وضع قوانین و مقررات اضطراری، نوسانات نرخ ارز، نوسان قیمت مصالح و ... مانعی جدی در مسیر اجرای تعهدات قراردادی آنها ایجاد نمود.

اما آنچه بیش از همه فعالیت شرکت‌ها را با مخاطره روبرو کرد، فضای بلا تکلیفی و ابهام

در دوران پسا جنگ بود. سوالاتی از این دست که آیا جنگ دوباره شروع خواهد شد نه تنها مدیران شرکت‌ها بلکه نیروی انسانی شاغل در پروژه‌ها را از لحاظ روحی درگیر کرده و راندمان کاری را پایین آورده است. این اتفاق دور از ذهن نبود چرا که تجربه کشورهای مختلف نشان می‌دهد حتی در فواصل میان جنگ‌ها، فعالیت صنعت ساختمان مختل می‌شود، و این اختلال ناشی از ماهیت این صنعت است که در آن رابطه‌ای مستقیم بین سرمایه‌گذاری و میزان اطمینان از آینده برقرار است. در شرایط «پسا آتش‌بس»، این اطمینان وجود ندارد. حتی اگر جنگی در کار نباشد، احتمال وقوع آن کافی است تا سرمایه‌گذاران در ورود به این بازار تردید کنند.

۵- اختلال در روند صدور خدمات فنی و مهندسی

صادرات خدمات فنی و مهندسی به عنوان یکی از کارآمدترین نوع صادرات، در ایران با چالش‌ها و مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو بوده است. با وجود آنکه همواره صحبت از هدف قرار دادن بازارهایی مانند بازار کشور عراق و سوریه بوده اما تحولات منطقه‌ای و محدودیت‌های ناشی از جنگ، صدور خدمات فنی و مهندسی را با مشکلات جدی روبه‌رو کرده است.

۶- ادامه ناترازی‌ها و مشکلات دامنه‌دار صنعت احدث

در کنار مسائل و موضوعات ناشی از جنگ ۱۲ روزه، موضوع ناترازی‌های انرژی همچنان پابرجاست و سایه آن بر سر کشور سنگینی می‌کند. همین امر با کاستن از تاب آوری صنعت احدث، آمادگی این صنعت را برای نقش‌آفرینی در مسیر بازسازی پسا جنگ با چالش‌های جدی روبرو می‌کند.

در این شرایط، تأثیرات اقتصادی و نوسانات قیمت از جمله در تأمین مصالح و بالا رفتن هزینه خدمات حمل و نقل، و کمبود تجهیزات مختلف می‌تواند به تعلیق یا توقف پروژه‌های سرمایه‌گذاری خصوصی بیانجامد. در شرایط جنگی، تقاضای بازار مسکن کاهش یافته و سرمایه‌گذاران نیز ترجیح

می‌دهند سرمایه خود را به دارایی‌های نقدشونده یا امن‌تر مانند طلا و ارز منتقل کنند. که این امر موجب کاهش خرید و فروش در بازار ملک، توقف ساخت‌وسازهای سرمایه‌محور و تغییر اولویت خانوارها از خرید ملک به تأمین امنیت و ذخایر مالی می‌گردد.

۷- احتمال تغییر اولویت بندی در اختصاص بودجه‌های عمرانی

بسیار محتمل است که در صورت وقوع جنگ یا احتمال وقوع جنگ در آینده نزدیک، بودجه عمرانی موجود، به سمت تقویت بخش‌ها و زیرساخت‌ها در سایر قسمت‌ها نظیر هزینه‌های نظامی یا بازسازی زیرساخت‌های آسیب‌دیده سوق پیدا کند. این مسئله منجر به تعلیق پروژه‌های زیربنایی، کاهش سرعت اجرای طرح‌های عمرانی و انتقال بخشی از پیمانکاران عمرانی به پروژه‌های اضطراری و پدافندی می‌شود. ادامه این روند می‌تواند در کوتاه مدت باعث خروج بخشی از شرکت‌ها از حرفه کار و تولید و تشدید مهاجرت نخبگان شده، در بلندمدت موجب عقب‌ماندگی جدی در اجرای طرح‌های زیربنایی و عمومی گردد.

جمع بندی

آنچه مسلم است صنعت ساختمان روزهایی سخت را پشت سر گذارده و تا رسیدن به ثباتی نسبی، روزهایی سخت نیز پیش رو خواهد داشت. گذار از شرایط موجود و احیای کسب و کارها و صنایع در دوران پسا جنگ تنها با افزایش ظرفیت تاب آوری در بخش‌های خصوصی و حمایت دولت از طریق اطمینان بخشی در ایجاد ثبات اقتصادی و اجتماعی، تسهیل در فضای کسب و کار، کاهش مقررات دست و پاگیر، حمایت از سرمایه‌گذاری برای بازسازی بخش‌های ساختمانی آسیب‌دیده از جنگ و به کارگیری بیشتر بنگاههای بخش خصوصی از جمله شرکت‌های عمرانی کشور میسر خواهد بود. اقدامات حمایتی نظیر تعریف و اجرایی نمودن بسته‌های حمایتی خاص برای مثال در بورس، کارهایی از این دست خواهد بود.

محمود مصطفی‌زاده- سردبیر

مجمع عمومی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران برگزار شد

انتخاب چهره‌های دوره بیست و پنجم هیات مدیره سندیکا

خانم مریم خوانساری

سیامک مسعودی

ایرج گلابتونچی

علیرضا مقدس‌زاده اردبیلی

بهمن دادمان

مازیار احمدی

محمدابوطالبی

منوچهر ملکینانی فرد

جمشید شیخ اکبری

عباس وفايي

توحید زورچنگ

محمود مصطفی زاده

اردشیر طهرانی زاده

جعفر سیوخی

سالار علیاری

پرویز رضایی

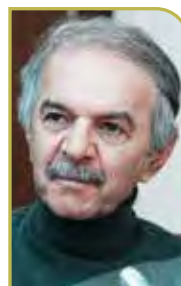
هیات مدیره دوره بیست و پنجم سندیکا

یدالله مدنی

محمد پورشیرازی

ابراهیم کوهی

هیات بازرسان دوره بیست و پنجم سندیکا

پیام آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده
سندیکای شرکت های ساختمانی ایران، روز
یکشنبه ۴ خردادماه با دستور کار انتخاب
اعضای هیات مدیره، و هیات بازرسان، در
سندیکای شرکت های ساختمانی ایران برگزار
شد. در این نشست که با حضور حداکثری
مدیران شرکتهای عضو برگزار شد، اعضای
هیات مدیره، اعضای علی البدل هیات
مدیره، و هیات بازرسان انتخاب شدند.

در آغاز این نشست، **مهندس قباد چوبدار** به
عنوان رئیس جلسه، **مهندس حسن مهدی**
و **مهندس رامین گوران** به عنوان ناظران
جلسه و **مهندس محمد تقی ابراهیمی** به
عنوان منشی جلسه انتخاب شدند.

مهندس چوبدار که ریاست جلسه را بر
عهده داشت عنوان نمود: حضور پرشور شما
بزرگواران در این مجمع، نشان از انسجام
فعالان صنعت احداث و آشنایی آنها با شرایط
و تنگناهای اقتصادی دارد. بی گمان این
توجه و پیگیری، نقش مؤثری در سرنوشت
صنعت احداث خواهد داشت.

مهندس حسن مهدی نیز ضمن اشاره
به استقبال مثال زدنی اعضای سندیکا از
انتخابات هیات مدیره، ابراز امیدواری کرد
این حضور ارزشمند، مقدمه ای برای ادامه
فعالیت این سندیکای قدیمی، با ایده هایی
نو و در جهت پیشبرد صنعت احداث باشد.

خوانساری، مهندس توحید زورچنگ،
مهندس عباس وفایی، مهندس جمشید
شیخ اکبری، مهندس منوچهر ملکینانی
فرد، مهندس محمد ابوطالبی و مهندس
مازیار احمدی

اعضای علی البدل هیات مدیره:

مهندس پرویز رضایی، مهندس سالار علیاری،
مهندس جعفر سبوخی، مهندس
اردشیر طهرانی زاده، مهندس محمود
مصطفی زاده

اعضای هیات بازرسان:

مهندس ابراهیم کوهی، مهندس
محمد پور شیرازی، مهندس یدالله مدنی

بدین صورت حاصل شد:

اعضای اصلی هیات مدیره:

مهندس بهمن دادمان، دکتر علیرضا
مقدس زاده اردبیلی، دکتر ایرج گلابتونچی،
مهندس سیامک مسعودی، دکتر مریم

در ادامه این جلسه که با حضور نمایندگان
وزارت کار، و نمایندگان اتاق بازرگانی برگزار
شد، برای انتخاب اعضای هیات مدیره
رای گیری شد و نتایج رای اعضای محترم
سندیکای شرکت های ساختمانی ایران

آغاز به کار مدیران جدید سندیکا و انتخاب هیأت رئیسه

است، و موفقیت و رضایتمندی آنها در گرو
رضایتمندی نیروی انسانی شاغل در این
تشکلهای و بنگاه ها است.

وی با اشاره به اهمیت صداقت و گردش آزاد
اطلاعات در سازمان عنوان کرد: آگاهی از
شرایط سازمان امکان تصمیم گیری درست
را برای مدیران فراهم می کند و پی بردن به
نقاط قوت و ضعف، انگیزه لازم را برای ارتقای
قابلیت ها و هموار کردن مسیر پیشرفت
فراهم می کند. زیربنای موفقیت و توسعه در
سازمانهای مردم نهاد و بنگاههای اقتصادی،
وظیفه گرایی و احساس مسئولیت مدیران و
نیروی انسانی است.

در ادامه این جلسه **مهندس سیامک مسعودی، نائب رئیس هیات مدیره سندیکا**
با اشاره به همت و پشتکار هیات مدیره سابق
سندیکا برای تسهیل فضای کسب و کار
صنعت احداث، تصریح کرد: نگاهی به شرایط
متلاطم کشور که متأثر از روندها و رویکردهای
اقتصادی، منطقه ای و جهانی بوده، نشان
از لزوم تلاش مضاعف هیات مدیره جدید
برای تسهیل در فعالیت شرکتهای عضو دارد.
سندیکا متعلق به اعضای آن است، و همین
اعضا هستند که در پایان دوره، کارنامه ۳ ساله
ما را مورد ارزیابی قرار خواهند داد.
امیدوارم این کارنامه، گویای اراده و تلاش ما برای
بهبود فضای کسب و کار در صنعت احداث و به
طبع آن رونق سازندگی در کشور باشد.

دوره ۲۵ سندیکا با اشاره به اینکه پایان رقابت
در انتخابات، نقطه آغاز رفاقت و همکاری
است، عنوان کرد: مدیران سندیکا در دوره
۲۴ هیات مدیره، با فراز و نشیب های بسیاری
مواجه بودند، فراز و نشیب هایی که نه تنها
متأثر از فضای اقتصادی کشور بود، بلکه فضای
کسب و کار صنعت احداث را با مخاطرات
مختلفی روبرو کرد. خوشبختانه بسیاری از
این مخاطرات در سایه تلاش هیات مدیره و
مدیران دوره ۲۴ سندیکا، پشت سر گذاشته
شد و البته اراده و همت لازم برای رویارویی با
مخاطرات پیش رو، به قوت خود باقی است.
وی افزود: انتظار اعضای سندیکا از هیات
مدیره جدید و دبیرخانه سندیکا، تلاش برای
تحقق اهداف تعریف شده این تشکل قدیمی
و تسهیل فضای کسب و کار در صنعت احداث
است، در همین راستا تلاش خواهیم کرد تا
ضمن حفظ اصول سازمانی و با تقویت همدلی
در دبیرخانه سندیکا، در ارائه خدمت به
شرکتهای عضو سندیکا و بهبود فضای کسب
و کار حرفه خود قدم برداریم.

در ادامه **مهندس محمود مصطفی زاده، دبیر
سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران** عنوان
کرد: انسان موجودی اجتماعی است بنابراین
زمانی می تواند احساس رضایت درونی داشته
باشد که خانواده، همسایه و هموطن خود را
خوشبخت ببیند. این مسئله در مورد مدیران
تشکلهای و بنگاههای اقتصادی نیز صادق

پس از برگزاری مجمع سندیکا در خرداد ماه و
انتخاب اعضای هیات مدیره و هیات بازرسان
دوره ۲۵ سندیکا، اعضای هیات مدیره جدید
طی جلسه ای که روز دوشنبه ۱۶ تیرماه با
حضور اکثریت برگزار شد، **دکتر علیرضا
مقدس زاده اردبیلی را به عنوان رئیس
هیات مدیره، مهندس سیامک مسعودی
را به عنوان نائب رئیس هیات مدیره،
مهندس محمود مصطفی زاده را به عنوان
دبیر سندیکا، مهندس محمد ابوطالبی را به
عنوان خزانه دار سندیکا و مهندس مهندس
جعفر سبوخی را به عنوان منشی هیأت
مدیره** انتخاب کردند. از روز سه شنبه ۱۷
تیرماه نیز مدیران جدید سندیکا طی نشست
با پرسنل شاغل در دبیرخانه سندیکا، فعالیت
خود را آغاز کردند.

در این نشست تاکید اعضای جدید هیات
مدیره بر این بود که هیأت رئیسه جدید
سندیکا با آگاهی از شرایط پیچیده صنعت
احداث و مسئولیت سنگینی که بر دوش دارد،
تلاش خواهد کرد با جدیت، انسجام داخلی و
شفافیت بیشتر در فرایندها، در جهت منافع
جمعی اعضا گام بردارد. تقویت ارتباط با
نهادهای تصمیم گیر، اولویت بخشی به مسائل
صنعتی واقعی و بازتعریف نقش سندیکا به عنوان
یک نهاد موثر و مستقل از جمله رویکردهایی
است که در این دوره دنبال خواهد شد.
در این نشست صمیمانه، **دکتر علیرضا
مقدس زاده اردبیلی، رئیس هیات مدیره**

پیشنهادهایی به رییس جمهور

برای استمرار سازندگی و بازسازی طرح‌ها و پروژه‌ها

پیشنهادهای کلیدی شورای هماهنگی تشکلات مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور به ریاست محترم جمهوری، جناب آقای دکتر پزشکیان، به شرح زیر است:

۹- تسریع در تخصیص پروژه‌ها: اهتمام بیشتر در تأمین تخصیص پروژه‌های مرتبط با صنعت احداث و انرژی به منظور افزایش اشتغال کارگران و رونق صنایع وابسته. شورای هماهنگی تشکلات مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور ابراز امیدواری کرده است که با توجه و عنایت ویژه ریاست محترم جمهوری به این پیشنهادات، مسیر تداوم سازندگی و بازسازی کشور هموارتر گردد. ۸ تیر

تضمین، به منظور افزایش توان نقدینگی و تسریع در عملیات اجرایی.

۸- استمهال بدهی‌های بانکی: استمهال بدهی‌های بانکی فعالان صنعت احداث و انرژی کشور برای یک دوره شش ماهه بدون در نظر گرفتن خسارت تاخیر در تادیه، با هدف ارتقاء توان نقدینگی در پروژه‌های در دست اجرا.

۱- تمدید مهلت اظهارنامه مالیاتی: تمدید مهلت ارائه و پرداخت اظهارنامه عملکرد سال ۱۴۰۲ تا پایان شهریور ماه ۱۴۰۳ و بخشودگی جرائم دیرکرد ارسال و پرداخت توسط سازمان امور مالیاتی کشور.

۲- تمدید مهلت مالیات بر ارزش افزوده: تمدید مهلت ارائه و پرداخت اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده دوره بهار سال جاری تا ۳۱ شهریور ماه و ارائه صورتحساب الکترونیکی خردآمده تا پایان تیرماه ۱۴۰۳.

۳- تسهیلات بیمه‌ای: پذیرش لیست بیمه شرکت‌های فعال در طرح‌ها و پروژه‌های صنعت احداث و انرژی بدون دریافت وجه به مدت ۳ ماه یا تقسیط ۶ ماهه و عدم صدور احکام اجرایی توسط سازمان تأمین اجتماعی.

۴- تعلیق قراردادهای در شرایط اضطراری: در صورت نقض آتش بس و استمرار حملات، موافقت با درخواست تعلیق حداقل سه ماهه قراردادهای، صرفاً با درخواست عوامل نظام فنی و اجرایی کشور به عنوان طرف دوم قرارداد.

۵- جلوگیری از فسخ قراردادهای و ضبط ضمانت‌نامه‌ها: عدم ابلاغ فسخ قراردادهای و ضبط ضمانت‌نامه‌های فعالان حاضر در نظام فنی و اجرایی کشور.

۶- حمایت از چک‌های برگشتی: عدم ثبت برگشت چک‌های مرتبط با فعالان صنعت احداث و انرژی کشور در سیستم‌های بانکی.

۷- تسهیل در وثیقه‌های بانکی: پذیرش چک یا سفته به مبلغ ۱۲۵ درصد مبلغ ضمانت‌نامه‌ها به عنوان

شماره: ۰۲۵-۱۴۰۴-۱
تاریخ: ۱۴۰۴/۰۴/۰۷
پیوست: ندارد

شورای بانکی تشکلات مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور

جناب آقای دکتر پزشکیان
ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران
موضوع: آرایه پیشنهادات موثر برای استمرار سازندگی و بازسازی طرح‌ها و پروژه‌ها و یادار سازی وضعیت عوامل نظام فنی و اجرایی در شرایط کنونی کشور

با سلام و احترام

ضمن ابراز تأسف عمیق از شرایط ایجاد شده و محکوم نمودن شدید تعرض به خاک ایران عزیز و رخداد وقایع غیر قابل پیش بینی و کامل خود را برای انجام وظایف ملی - فرا تشکلی در دفاع از میهن عزیز و سازندگی و بازسازی ساختمانها و زیر ساختها آسیب دیده اعلام میکند.

لذا بمنظور استمرار بخشیدن به فعالیت‌های طرح‌ها و پروژه‌های صنعت احداث و انرژی و نیز حفظ ساختار نیروی انسانی متخصص عوامل نظام فنی و اجرایی کشور (مهندسان مشاور، پیمانکاران، سازندگان و تأمین کنندگان و بازرسان فنی) ضروری است اقدامات و تدابیر ویژه‌ای به شرح زیر برای عبور از شرایط غیر متعارف موجود و توانمندسازی عوامل نظام فنی و اجرایی کشور مورد توجه ویژه قرار گیرد.

۱- تمدید مهلت ارائه و پرداخت اظهار نامه عملکرد سال ۱۴۰۳ تا پایان شهریور سال ۱۴۰۴ و بخشودگی جرائم دیرکرد ارسال و پرداخت از سوی سازمان امور مالیاتی کشور

۲- تمدید مهلت ارائه و پرداخت اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده دوره بهار سال جاری به ۳۱ شهریور ماه و همچنین آرایه صورتحساب الکترونیکی خردآمده تا پایان تیرماه سال ۱۴۰۴

۳- پذیرش لیست بیمه شرکت‌های فعال در طرح‌ها و پروژه‌های صنعت احداث و انرژی بدون دریافت وجه به مدت ۳ ماه یا تقسیط ۶ ماهه و عدم صدور احکام اجرایی توسط سازمان تأمین اجتماعی

۴- در صورت نقض آتش بس و استمرار حملات، موافقت با درخواست تعلیق حداقل سه ماهه، فقط با درخواست عوامل نظام فنی و اجرایی کشور، به عنوان طرف دوم قرارداد

۵- عدم ابلاغ فسخ قراردادهای و ضبط ضمانت‌نامه‌های فعالان حاضر در نظام فنی و اجرایی کشور

۶- عدم ثبت برگشت چک‌های مرتبط با فعالان صنعت احداث و انرژی کشور در سیستم‌های بانکی

۷- تضمین، به منظور بالا بردن توان نقدینگی و تسریع در عملیات اجرایی، پذیرش تنها چک یا سفته به مبلغ ۱۲۵٪ مبلغ ضمانت‌نامه‌ها به عنوان

۸- استمهال بدهی‌های بانکی فعالان صنعت احداث و انرژی کشور به منظور بالا بردن توان نقدینگی در پروژه‌های در دست اجرا برای یک دوره شش ماهه بدون در نظر گرفتن خسارت تاخیر در تادیه

۹- به منظور اشتغال هر چه بیشتر کارگران و همچنین دیگر صنایع مرتبط با صنعت احداث و انرژی اهتمامی بیش از پیش در تأمین تخصیص پروژه‌های مرتبط انجام پذیرد.

پیشاپیش از بذل توجه جنابعالی کمال امتنان حاصل است.

با احترام مجدد

علیرضا مقدس زاده اردبیلی

پیام‌آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

وزیر راه و شهرسازی:

ضرورت ثبت فنی و مهندسی خسارات جنگ برای ارائه به مجامع بین المللی

این بررسی‌ها به منظور پیگیری حقوق مردم ایران را به وزارت امور خارجه جهت طرح در مجامع بین المللی ارائه خواهیم داد. مستندسازی مهندسی این خسارات؛ کمک خواهد کرد که صدای ملت ایران به مجامع بین المللی برسد.

وی تجربیات اعضای نظام مهندسی در بررسی‌های اخیر مناطق خسارت دیده را ارزشمند خواند که لازم است در بازنگری قوانین و ضوابط ساخت و ساز به کار گرفته شود تا ضریب امنیت ساختمان‌ها افزایش یابد. این تجربیات در کنار دانش مهندسی کشور را حتی لازم است در دانشگاه‌ها تدریس کنند.

وزیر راه و شهرسازی با تقدیر مجدد از همراهی مهندسين غيور و رشيد با مردم يادآور شد: ما ناخواسته بخشی از تاريخ اين سرزمين را می‌سازيم که بسیار اثرگذار است. به گونه ای کار کنیم که قضاوت آیندگان این باشد که به بهترین شکل؛ این تاريخ را ساخته ایم. در پایان این نشست مهدی محرمی رئیس سازمان نظام مهندسی با اهدای کلاه و یونیفرم این سازمان به وزیر راه و شهرسازی؛ حضور وی در این سازمان را قوت قلبی برای اعضا دانست و از او تقدیر کرد. / پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی- ۷ تیر

وزیر راه و شهرسازی با اشاره به تشکیل ستاد مدیریت بحران در این وزارتخانه در روز جمعه بلافاصله پس از حمله رژیم غاصب صهیونیستی به کشورمان، ادامه

داد؛ توزیع کالاهای اساسی از طریق ناوگان حمل و نقل کالا در طول جنگ نیز به خوبی انجام شده و کمبودی در این روزها احساس نشد. اگرچه مشکلاتی بروز کرد اما با همدلی و همراهی؛ بهترین عملکرد ارائه شد و مردم کشورمان با کمبود کالاهای اساسی در این ایام روبرو نشدند. صادق با تاکید بر ضرورت ثبت و ضبط دقیق فنی و مهندسی خسارات وارده به مناطق مسکونی، تجاری، اداری، خصوصی و ساختمان‌های دولتی از سوی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی با همکاری سازمان نظام مهندسی، ادامه داد: گزارش نهایی

فرزانه صادق وزیر راه و شهرسازی با حضور در سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور از اقدامات داوطلبانه و سریع اعضای این سازمان در جنگ ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی علیه کشورمان تقدیر کرد و گفت: هویت و تمدن ایرانی؛ در بزنگاه‌هایی همچون همین جنگ خود را نمایان می‌کند؛ کما اینکه مردم با صدایی رساتر از همیشه به جهانیان نشان دادند که ملتی ریشه دار هستند و با تمام وجود از کشور خود دفاع می‌کنند. وی تاکید کرد: حضور داوطلبانه و سریع اعضای نظام مهندسی در مناطق آسیب دیده از جنگ برای بررسی‌های تخصصی به ویژه

در قطع و نصب انشعابات آب و برق و گاز که ضامن ایمنی مردم هستند نیز گویای بخشی از همین هویت و تمدن ایرانی است. صادق گفت: «اخلاق مهندسی و حرفه‌ای» اعضای سازمان نظام مهندسی که با حضور داوطلبانه‌شان در مناطق آسیب دیده از جنگ، محاسبات دشمن را در همراهی و همدلی با مردم به هم ریختند؛ مثال زدنی است. علاوه بر این حضور اعضای نظام مهندسی با یونیفرم‌های مشخص، این قوت قلب را به مردم می‌داد که مهندسان و متخصصان در کنارشان و در پی تامین امنیتشان هستند.

صنعت ساختمان در ایران؛

بحران در متن اقتصاد فرسوده

■ مریم خوانساری ■

سرمایه‌گذاری در پروژه‌های میان‌مدت و بلندمدت به واسطه بی‌ثباتی مالی و نبود تضمین پرداخت‌ها. ما در صنعت ساختمان، متأسفانه این روزها بارها شاهد آن هستیم که شرکت‌هایی با سابقه چند دهه، یا فعالیت خود را متوقف کرده‌اند یا به حداقل رسانده‌اند. این تنها یک اختار نیست، بلکه نشانه یک بحران است. اگرچه دولت در قالب طرح‌هایی مانند نهضت ملی مسکن یا پروژه‌های عمرانی استانی، تلاش کرده تا صنعت را فعال نگاه دارد، اما در عمل، پیچیدگی تامین مالی، نبود شفافیت در عملکرد مالی، کمبود اعتماد عمومی و ناهماهنگی دستگاه‌ها، باعث شده تا این طرح‌ها از هدف اصلی خود دور بمانند.

دیگه معطل نکن، خودروی چانگانت رو با اطمینان بفروش
یکی از نشانه‌های جدی رکود در صنعت

مؤثر برای ساخت‌وساز شهری و همچنین تخصیص بودجه‌های عمرانی کاهش چشمگیری یافته است. این وضعیت دو پیامد خطرناک دارد: اول، فرسایش توان مالی شرکت‌های متوسط و کوچک که شریان حیاتی پروژه‌های اجرایی کشور هستند؛ دوم، توقف یا کاهش

در بسیاری از اقتصادهای در حال توسعه، صنعت احداث نه تنها موتور اشتغال و رشد است، بلکه آئینه‌ای از سیاست‌گذاری و شرایط اقتصادی به شمار می‌رود. اما در ایران، این صنعت سال‌هاست زیر فشار هم‌زمان رکود، تورم و بی‌ثباتی اقتصادی، به سختی سر پا مانده است. با تجربه‌ای که از سال‌ها فعالیت صنفی و اجرایی در بخش احداث دارم، معتقدم امروز، بیش از هر زمان، نیاز به بازخوانی واقع‌بینانه و اصلاح ساختارهای تصمیم‌سازی داریم، پیش از آنکه این رکود، به نقطه بی‌بازگشت برسد.

نشانه‌های بحران صنعت ساختمان در سال‌های اخیر، صنعت احداث در ایران گرفتار پدیده‌ای شده که شاید پیچیده‌ترین وضعیت اقتصادی را برای هر پیمانکار یا سازنده ایجاد کرده: رکود تورمی. از یکسو قیمت مصالح، خدمات مهندسی، ماشین‌آلات و نیروی انسانی به‌طور مداوم افزایش یافته و از سوی دیگر، تقاضای

پیام‌آبادگران
خرداد
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

احداث، کاهش محسوس سرمایه‌گذاری در این حوزه است؛ چه در بخش عمومی و چه خصوصی. داده‌های رسمی نشان می‌دهند که ارزش افزوده این بخش طی سال‌های اخیر رشد نزدیک به صفر و گاه منفی داشته است. طبق گزارش مرکز آمار ایران، در ۹ ماهه نخست ۱۴۰۲ نرخ رشد ارزش افزوده بخش ساختمان تنها ۰.۲ درصد بوده، رقمی بسیار پایین‌تر از متوسط رشد اقتصادی کشور. البته طبق گزارش بانک مرکزی، در سه‌ماهه نخست ۱۴۰۳ رشد ۷.۵ درصدی برای بخش ساختمان (نسبت به سال پایه ۱۳۹۵) ثبت شده است. اما داده‌های ۹ ماهه همان سال نشان می‌دهد که این بخش نسبت به سال گذشته رشدی نداشته است. بسیاری از فعالان بخش خصوصی نیز این رشد را موقتی و بیشتر ناشی از اجرای مقطعی برخی پروژه‌های دولتی می‌دانند نه نشانی از بازگشت واقعی سرمایه‌گذاری یا اشتغال پایدار در صنعت احداث.

در حوزه عمرانی نیز وزارت راه و شهرسازی اعلام کرده تا پایان سال ۱۴۰۲ بیش از ۴۰ درصد پروژه‌های ملی با تاخیر جدی یا توقف کامل مواجه بوده‌اند؛ آماری که اثر کاهش سرمایه‌گذاری عمومی بر اجرای زیرساخت‌ها را به خوبی آشکار می‌کند. در بخش خصوصی هم شرکت‌ها به دلیل نوسان قیمت‌ها، ریسک مالی بالا، ضعف حمایت بانکی و محدودیت‌های نظام رتبه‌بندی، از ورود به پروژه‌های جدید خودداری می‌کنند. بازگشت سرمایه آن‌قدر طولانی و نامطمئن شده که سرمایه‌گذاران ترجیح می‌دهند به حوزه‌های کم‌ریسک‌تر بروند.

نتیجه این روند، افت اشتغال است. آمار تأمین اجتماعی از کاهش ۲۳ درصدی بیمه‌شدگان شاغل در پروژه‌های عمرانی طی ۳ سال خبر می‌دهد؛ نیروهایی که یا بیکار شده، یا به مشاغل غیرتخصصی پناه برده یا مهاجرت کرده‌اند.

در حالی که صنعت احداث، در صورت فراهم بودن شرایط، می‌تواند یکی از سریع‌ترین راه‌های ایجاد اشتغال مولد باشد. در بررسی وضعیت فعلی صنعت احداث، نمی‌توان از نقش دولت عبور کرد که در مقام کارفرمای اصلی پروژه‌های عمرانی و تنظیم‌گر بازار ساخت‌وساز، جایگاهی اساسی دارد، اما در

عمل، عملکرد آن اغلب نامنجم، واکنشی و فاقد چشم‌انداز بلندمدت بوده است. یکی از مهم‌ترین اشکالات، ناهماهنگی میان نهادهای تصمیم‌گیر است. وزارتخانه‌ها، شهرداری‌ها، سازمان برنامه و بودجه و دیگر دستگاه‌های مرتبط، گاه هر یک مسیر خود را می‌روند؛ بدون آنکه نقشه راه واحد و الزام‌آوری برای سیاست‌های زیرساختی کشور تعریف شده باشد. نتیجه آن، تصمیمات مقطعی، پروژه‌های نیمه‌تمام و بودجه‌هایی است که گاهی بر اساسی اولویت‌های ملی تخصیص نمی‌یابند.

در حوزه قوانین و مقررات هم وضعیت بهتر نیست. از اعمال ناگهانی بخشنامه‌های مالیاتی و بیمه‌ای گرفته تا تغییرات دوره‌ای در فرمول‌های تعدیل قیمت قراردادهای همگی باعث بی‌ثباتی در فضای اقتصادی صنعت احداث شده‌اند. شرکت‌های خصوصی، به‌ویژه آنهایی که بدون پشتوانه مالی قدرتمند فعالیت می‌کنند، عملاً در برابر این تغییرات بدون سپر دفاعی‌اند.

از سوی دیگر، در سال‌های اخیر، شفافیت مالی و انضباط بودجه‌ای در بسیاری از پروژه‌ها کاهش یافته است. پیمانکاران گاه با تاخیرهای طولانی مدت در پرداخت‌ها مواجهند، بدون آنکه راهکار موثری برای جبران زیان آنها پیش‌بینی شده باشد. این مساله نه تنها اعتماد بخش خصوصی را به دولت تضعیف کرده، بلکه موجب از بین رفتن توان مالی و گردش نقدینگی شرکت‌ها نیز شده است.

در نهایت آنچه بیش از همه نگران‌کننده است، حس بی‌پناهی شرکت‌های باسابقه‌ای است که سال‌هاست با سرمایه انسانی، فنی و مالی خود بار پروژه‌های کشور را به دوش کشیده‌اند. امروز بسیاری از این شرکت‌ها، نه تنها از سوی دولت حمایت نمی‌شوند، بلکه با تعهدات مالیاتی، بخشنامه‌های متناقض و تاخیرهای مزمن در پرداخت‌ها، به مرز ورشکستگی رسیده‌اند. در چنین شرایطی، انتظار از این صنعت برای حفظ اشتغال، و پیشبرد پروژه‌های ملی، بیشتر شبیه یک خواسته غیرواقع‌بینانه است تا یک سیاست اجرایی. بازسازی اعتماد در صنعت احداث ایران نیازمند اصلاحاتی است نه در سطح شعار بلکه در بطن سیاستگذاری، اجرا و تعامل

دولت و بخش خصوصی. اصلاحاتی که بیشتر به اراده، انسجام نهادی و شفافیت وابسته‌اند.

نخستین گام، بازنگری در فرآیند تخصیص بودجه و اولویت‌بندی پروژه‌هاست. اجرای پروژه‌های عمرانی بدون ارزیابی واقعی از ضرورت، توجیه اقتصادی و منابع پایدار، نه تنها موجب اتلاف منابع می‌شود بلکه نظام اجرایی را فرسوده می‌کند.

دوم، ایجاد یک نظام هوشمند و منظم برای صدور مجوزها، رتبه‌بندی شرکت‌ها و ابلاغ پروژه‌هاست. شفافیت در این بخش نه تنها موجب حذف رانت و تبعیض می‌شود بلکه به شرکت‌های حرفه‌ای و مستقل فرصت رشد و رقابت واقعی می‌دهد.

سوم، اصلاح ساختار قراردادهای شیوه‌های پرداخت است. فرمول‌های تعدیل قیمت ناکارآمد یا غیرقابل پیش‌بینی و تأخیر در پرداخت‌ها عملاً به منزله انتقال ریسک کل پروژه به پیمانکار است. در شرایط تورمی باید مدل‌هایی طراحی شود که ریسک میان طرفین به‌طور عادلانه توزیع شود.

در نهایت، صنعت احداث ایران نیازمند یک پلتفرم دائمی گفت‌وگو میان دولت، بخش خصوصی و نهادهای صنفی است؛ جایی برای تصمیم‌سازی مشترک نه صرفاً ابلاغ سیاست‌ها. بدون شنیدن صدای فعالان میدانی، سیاستگذاری‌ها محکوم به ناکارآمدی خواهند بود.

صنعت احداث ایران امروز در نقطه‌ای ایستاده که نه می‌توان آن را با امیدهای بی‌پشتوانه اداره کرد، نه با بخشنامه‌های پرابهام و سیاستگذاری‌های ناکارآمد. سال‌هاست که این صنعت با منابع محدود، تعهدات سنگین، سازوکارهای فرسوده و بی‌ثباتی مزمن، سعی کرده روی پای خود بایستد. اما امروز دیگر جای آزمون و خطا نیست. اکنون زمان آن رسیده که سیاستگذاران حوزه صنعت ساختمان، به جای نگاه از بالا به پایین، صدای میدان را بشنوند؛ صدای شرکت‌هایی که در سخت‌ترین شرایط، هنوز بر تعهدات خود ایستاده‌اند. تقویت صنعت احداث، تقویت بنیان اقتصادی کشور است و اگر این واقعیت نادیده گرفته شود، تبعات آن فقط دامن شرکت‌ها رانمی‌گیرد، بلکه گریبان آینده کشور را هم خواهد گرفت.

دنیای اقتصاد - ۱۷ اردیبهشت

همبستگی یا فروپاشی؟

اولین جلسه از سلسله نشست‌های توانمندی بخش خصوصی در شرایط بحران روز سه شنبه ۲۴ تیر با حضور علیرضا مقدس زاده اردبیلی رئیس شورای هماهنگی تشکلات مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور و روسای تشکلاتی عضو شورا در سالن جلسات سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران برگزار شد.

شورای هماهنگی تشکلات مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور برای عبور از این وضعیت، سلسله نشست‌هایی را برنامه‌ریزی کرده تا بتوانیم سیاست‌گذاری راهبردی را پایه‌ریزی کرده و در مراحل بعدی، اقدامات مؤثر و شایسته‌ای را در سطوح مختلف به اجرا درآوریم.

تأکید بر همبستگی و تغییر استراتژی بخش خصوصی

مقدس زاده اردبیلی بر ضرورت همبستگی تأکید کرد و گفت: اگر پشت یکدیگر نباشیم و با هم حرکت نکنیم، قادر به برداشتن هیچ قدمی نخواهیم بود. به همین دلیل، استراتژی خود را تغییر داده‌ایم تا اقدامات عاجلی را صورت دهیم و خواسته‌های به حق شرکت‌ها و انجمن‌های خود را پیگیری کنیم و سهم خود را به عنوان بخش خصوصی به بهترین نحو ایفا نماییم.

تحلیل مشکلات توسط تشکلاتی عضو شورا

در ادامه این نشست هر یک از روسای تشکلاتی عضو شورای هماهنگی با تحلیل وضع موجود به تشریح مشکلات صنعت احداث و انرژی پرداخته و بر لزوم پیگیری اقدامات مؤثر برای توانمندسازی و تاب‌آوری بخش خصوصی در شرایط فعلی تأکید کردند.

دکتر مقدس زاده:

بامشکلات متعددی، به‌ویژه در حوزه اقتصادی، دست و پنجه نرم می‌کنیم. این مشکلات هم در حوزه مهندسی و هم در حوزه پیمانکاری مشهود است و عملاً بقا و دوام شرکت‌های فعال در صنعت احداث را در شرایط بسیار پیچیده قرار داده است؛ از سوی دیگر باید اذعان داشت که نتایج عملکرد ما مستقیماً بر زندگی مردم و آحاد جامعه تأثیر می‌گذارد و این حس را داریم که باید مسئولیت اجتماعی خود را انجام دهیم، از این رو در یک دوگانگی ناشی از شرایط اقتصادی موجود و همچنین این مسئولیت اجتماعی قرار داریم.

در ابتدای این جلسه علیرضا مقدس زاده اردبیلی با اشاره به شرایط فعلی اظهار داشت: در زمان کاملاً مبهم و مه‌آلود قرار داریم، البته قبل از جنگ هم شرایط ایده‌آل نبود و این جنگ شرایط عجیبی را ایجاد کرده که صنعت احداث و انرژی نیز از این موضوع مستثنی نیست.

وی ادامه داد: با مشکلات متعددی، به‌ویژه در حوزه اقتصادی، دست و پنجه نرم می‌کنیم. این مشکلات هم در حوزه مهندسی و هم در حوزه پیمانکاری مشهود است و عملاً بقا و دوام شرکت‌های فعال در صنعت احداث را در شرایط بسیار پیچیده قرار داده است؛ از سوی دیگر باید اذعان داشت که نتایج عملکرد ما مستقیماً بر زندگی مردم و آحاد جامعه تأثیر می‌گذارد و این حس را داریم که باید مسئولیت اجتماعی خود را انجام دهیم، از این رو در یک دوگانگی ناشی از شرایط اقتصادی موجود و همچنین این مسئولیت اجتماعی قرار داریم.

نقشه راه تاب‌آوری و مسئولیت اجتماعی

رئیس شورای هماهنگی تشکلات مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور عنوان کرد: ما به عنوان خدمتگزاران این کشور دنبال ساختن هستیم، چرا که ذات صنعت احداث با توسعه گره خورده است. اکنون وظیفه ما حل این دوگانگی هاست.

تحلیلی بر یک نشست صنفی در روزگار بی‌ثباتی

در آستانه فروپاشی یا همبستگی؟

کمیسیون انتشارات: در شرایطی که صنعت احداث ایران با یکی از سخت‌ترین دوره‌های تاریخ خود روبه‌روست، هر جلسه، هر گفت‌وگو و هر تلاشی برای هماهنگی میان فعالان صنفی، خود به‌تنهایی ارزشمند است. نشست اخیر شورای هماهنگی تشکلهای صنعت احداث کشور، نه صرفاً یک گردهمایی اداری، بلکه نشانه‌ای از یک حرکت دفاعی در برابر موجی از بحران‌ها بود؛ بحرانی که ترکیبیست از رکود اقتصادی، آشفتگی مدیریتی، کاهش شدید پروژه‌های زیرساختی و خروج نیروی انسانی متخصص از کشور.

همین نشست شورای هماهنگی. اما این اقدامات باید به‌هم متصل شوند و گر نه به‌سرعت فراموش می‌شوند.

درک این نکته مهم است که نقش نهادهای صنفی در چنین شرایطی، الزاماً در تولید «راه‌حل‌های نهایی» خلاصه نمی‌شود. انتظار اینکه یک جلسه یا یک کمیسیون بتواند نسخه‌ای فوری برای حل بحران‌های چندلایه صادر کند، نه واقع‌بینانه است و نه مفید. اما آنچه اهمیت دارد، پدیدآوردن بستری برای گفتگو، بازاندیشی و تلاش برای هم‌افزایی در دوران رکود و بی‌اعتمادی عمومی است. همان‌طور که تجربه‌های دیگر کشورها نیز نشان می‌دهد، گاه فقط همین «در کنار هم ماندن» و ایجاد بستر گفتگو میان ذی‌نفعان می‌تواند از ریزش بیشتر ساختارها جلوگیری کند.

در فضای نشست شورای هماهنگی تشکلهای فنی و مهندسی کشور، همواره به وضوح نشانه‌هایی از این آگاهی دیده می‌شد. اینکه تشکلهای صنوف باید از نقش‌های نمادین عبور کرده و به مأموریت‌های واقعی‌تر برسند؛ تحلیل وضعیت، صداسازی مسئولانه و شبکه‌سازی کاربردی. چنین حرکتی البته نیاز به نهادسازی درونی دارد. سندیکاها و انجمن‌ها اگر بخواهند فقط در بزنگاه‌ها فعال شوند و پس از عبور از بحران دوباره به سکوت و انفعال برگردند، این روند به مرور مشروعیت صنفی را نیز تضعیف می‌کند.

از سوی دیگر، نباید فراموش کرد که حتی در شرایط رکود و تحریم، فرصت‌هایی وجود دارد که فقط با چشم‌انداز دسته‌جمعی و برنامه‌ریزی صنفی قابل استفاده است. مثلاً پروژه‌های کوچک مقیاس، تقویت

دغدغه‌های خود به‌طور مجزا، اکنون همه با هم فکر می‌کنند؛ چراکه مشکلات به‌هم پیوسته‌اند. رکود در بخش راه، به کاهش کار در تأسیسات منجر می‌شود و نبود برنامه ملی در انرژی، مستقیماً پروژه‌های ساختمانی را از بین می‌برد. این همکاری و هماهنگی بسیار ارزشمند و البته هدفمند است.

در این میان، جای خالی برخی نهادهای دولتی و تصمیم‌ساز به‌شدت احساس می‌شود. وقتی دولت دیگر نه برنامه مشخص دارد، نه منابع کافی برای اجرا، نقش نهادهای صنفی به‌مراتب حیاتی‌تر می‌شود. اما این نقش فقط با صدور بیانیه و برگزاری جلسه حاصل نمی‌شود. همان‌طور که در این نشست هم تأکید شد، اگر قرار است اتفاقی بیفتد، باید یک شبکه عمل‌محور میان تشکلهای ایجاد شود. شبکه‌ای که حتی بدون تکیه به نهادهای حاکمیتی، بتواند راهکارهای حداقلی را برای کاهش آسیب‌ها پیدا کند. از این منظر، نشست شورای هماهنگی می‌تواند نقطه‌شروعی باشد برای شکل‌گیری دفترچه بحران صنفی. نه برای نوشتن دستورالعمل، بلکه برای ثبت دغدغه‌ها، روش‌های مواجهه، تجربه‌های میدانی شرکت‌ها و حتی مسیرهای گفتگو با بخش‌هایی از دولت که هنوز امکان شنیدن دارند. بدون این اسناد و حافظه‌سازی‌ها، همه چیز در هر دوره از نو آغاز می‌شود و هر تجربه‌ای در انبوه روزمرگی‌ها فراموش می‌شود. اگر بپذیریم که امروز مهم‌ترین نیاز صنعت، حفظ رمق و جلوگیری از فروپاشی ساختاری است، در این صورت هیچ اقدامی بی‌اهمیت نیست. از تنظیم یک نامه تخصصی تا

برای بسیاری از فعالان باسابقه، این وضعیت جدید نیست. سال‌هاست که صنعت با کاهش ظرفیت‌ها، کمبود نقدینگی، تأخیر در پرداخت‌های دولتی و نبود چشم‌انداز پروژه‌های ملی دست‌وپنجه نرم می‌کند. اما چیزی که امروز این بحران را متفاوت کرده، عمق آن نیست، بلکه هم‌زمانی و تراکم فشارهاست. امروز دیگر فقط صحبت از کم‌کاری یک نهاد یا یک وزارتخانه نیست. مجموعه‌ای از اختلال‌های ساختاری، تحریم‌ها، کاهش بودجه عمرانی و بی‌ثباتی‌های تصمیم‌گیری، همگی به‌طور موازی فشار می‌آورند.

در این میان، نشست شورای هماهنگی تلاش کرد یک نکته اساسی را برجسته کند: اگر نهادهای صنفی، شرکت‌ها و تشکلهای تخصصی به جای هماهنگی، در لاک دفاعی و انفرادی خود بمانند، صنعت به جای عبور از بحران، به سمت فروپاشی ساختاری و بی‌برنامگی کامل خواهد رفت. دغدغه‌های مطرح‌شده در این نشست، نشان می‌دهد که نگاه همه حاضران از سطح مشکلات روزمره عبور کرده و به سمت پرسش‌هایی عمیق‌تر رفته است: آینده چه خواهد شد؟ آیا امکان نجات این صنعت از مسیر صنفی و تشکیلی وجود دارد؟ اگر بله، چگونه؟

نکته‌ای که شاید کمتر در متن گزارش آمده، اما در فضای جلسه ملموس بود، تلاش برای کنار گذاشتن رقابت‌های بی‌ثمر و اولویت دادن به رویکرد جمعی و بین‌رشته‌ای بود. برای مثال، اهمیت این موضوع که تشکلهای بخش انرژی، ابنیه، تأسیسات و راه، هرکدام به جای پیگیری

بازار داخلی خدمات فنی، آموزش و ارتقای مهارت نیروهای موجود، و حتی گفتگوهای منطقه‌ای با کشورهای همسایه، همگی نیازمند بستری اند که نه دولت، بلکه صنف می‌تواند آن را بسازد. در این میان، حضور نسل جدیدی از مدیران شرکت‌ها در این نشست‌ها، نشانه‌ای مثبت است. جوانانی که برخلاف تصور، نه منفعل‌اند و نه بی‌علاقه؛ بلکه در جست‌وجوی

فضاهایی هستند که بتوانند در آن گفت‌وگو کنند، یاد بگیرند و همکاری کنند. حفظ این نسل در فضاهای صنفی، تنها با ایجاد فضاهای معنادار و نتیجه‌محور ممکن است، نه با ساختارهای قدیمی و بی‌انعطاف. به بیان دیگر، این جلسه هرچند از نظر اجرایی یا تأثیرگذاری فوری شاید محدود باشد، اما در شرایطی که انفعال، بی‌اعتمادی و ناامیدی در حال گسترش

است، هرگونه تلاشی برای باز نگه داشتن کانال گفت‌وگو میان تشکلهای و شرکت‌ها، ارزشی فراتر از متن دارد. شاید این مسیر هنوز پرفراز و نشیب باشد، اما روشن است که بدون حداقلی از همکاری و همفکری صنفی، خروج از بحران ممکن نخواهد بود. ایجاد و حفظ همین فضاهای هم‌فکری، شاید بهترین سنگرها برای صیانت از هویت حرفه‌ای ما باشد.

مرتفع شدن مشکل فعالان بخش خصوصی

با اصلاح نحوه اجرای ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی در ارتباط با استانداردسازی کاربرگ شماره ۳

با پیگیری‌های صورت گرفته از سوی مرکز بهبود کسب و کار و کمیسیون مالیات، کار و تامین اجتماعی، نحوه اجرای ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی در ارتباط با استانداردسازی کاربرگ شماره ۳ اصلاح و ابلاغ شد و بدین ترتیب با تفکیک و تشریحی که در خصوص عدم تعلق حق بیمه به فاکتورهای صادره انجام شده است، مشکل فعالان اقتصادی مرتفع گردید.

محمد تکلی، مشاور مرکز بهبود کسب و کار و کمیسیون مالیات، کار و تامین اجتماعی گفت بعد از ابلاغ نامه شماره ۲۹۱/۱۴۰۳ مورخ ۲۹/۱۰/۱۴۰۳ سازمان تامین اجتماعی با موضوع استاندارد سازی کاربرگ شماره ۳، اخذ کد پیمان برای فاکتورهای صادره از سوی فروشندگان کالا تعیین شد و اختصاص کد پیمان برای این نوع معاملات و تلقی

قرارداد و پیمان از این نوع فروش کالا، توقع و حقی بابت وصول حق بیمه برای سازمان ایجاد کرده بود. در راستای اعتراض فعالان بخش خصوصی و تشکلهای کارفرمایی، این موضوع از سوی کمیسیون مالیات اتاق ایران، مرکز بهبود کسب و کار اتاق ایران، مجلس شورای اسلامی و وزارت صنعت، معدن و تجارت مورد پیگیری قرار گرفت و مکاتبات متعددی با سازمان تامین اجتماعی و وزارت کار صورت گرفت. در ادامه در جلسات مختلف با سازمان تامین اجتماعی و موسسه حسابرسی که در این خصوص برگزار شد و بنده به عنوان نماینده مشاور کمیسیون اتاق ایران و کمیته حمایت از کسب و کار و شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی در این جلسات حضور داشتم، بر عدم اجرای این نامه تاکید شد. نهایتاً توانستیم بدو توقف

اجرای نامه مذکور را بگیریم و در جلسات کارشناسی بعدی و شورای هیات مقررات زدایی نحوه اقدام سازمان در خصوص ارقام مندرج در فاکتورها مصوب شد که این ارقام اساساً خرید و فروش صرف بوده و توسط واحدهای تولیدی ثابت و غیر ثابت و توسط نیروی کاری خود در کارگاه تولید شده اند تفکیک و تعیین صورت گرفت و بعنوان اصلاحیه با شماره ۱۰۰۰/۱۴۰۴ مورخ ۱۱/۰۲/۱۴۰۴ از سوی سازمان تامین اجتماعی ابلاغ گردید. به نظر می‌رسد با تفکیک و تشریحی که در عدم تعلق حق بیمه به فاکتورهای صادره انجام گردید در صورت اجرای دقیق موضوع توسط حسابرسان و شعب مشکل فعالان اقتصادی حل گردیده باشد. چنانچه در اجرا مشکلی باشد با اعلام نظر فعالان اقتصادی حتماً پیگیری خواهد شد. ۷ خرداد

مسئولیت امضاکنندگان چک در صورت عدم پرداخت؛ تضامنی یا تساوی؟

اداره کل حقوقی قوه قضاییه نظریه مشورتی مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۳ به سوالی در رابطه با مسئولیت صادرکنندگان چک در مواردی که دو نفر آن را امضا کنند و به صدور گواهی عدم پرداخت منجر شود، پاسخ داد.

نظریه مشورتی شماره ۱۵۲/۱۴۰۴/۷

اداره کل حقوقی قوه قضاییه

استعلام:

چنانچه دو یا چند نفر ذیل یک فقره چک را امضا کنند و این چک به صدور گواهی عدم پرداخت منجر شود، مسئولیت

صادرکنندگان آن به صورت تضامنی است و یا تساوی؟

نظریه مشورتی اداره کل حقوقی قوه قضاییه:

اولاً، با توجه به اینکه تضامن موضوع ماده ۲۴۹ قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱، ناظر بر مسئولیت امضاءکنندگان در خط طولی است و نه عرضی و اصل بر عدم تضامن می‌باشد؛ مسئولیت هر یک از امضاءکنندگان چک صادره از حساب مشترک به میزانی است که

در هنگام افتتاح حساب تعیین شده است و در صورتی که میزان مسئولیت تعیین نشده باشد، اصل بر تساوی است.

ثانیاً، چنانچه یکی از صاحبان حساب مشترک برای صدور چک به دیگری وکالت داده باشد، موضوع مشمول ماده ۱۹ قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵ با اصلاحات و الحاقات بعدی است و صادرکنندگان و صاحب حساب مشترک متضامناً مسؤول پرداخت وجه چک می‌باشند.

ابلاغ آئین نامه اجرایی بند "ت" ماده ۴ قانون برنامه هفتم پیشرفت

تصویبنامه مصوب جلسه مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۱ هیأت وزیران درخصوص «آیین نامه اجرایی بند ت ماده ۴ قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران (فهرست تلفیقی مالیات حقوق و کسور بیمه)» با شماره ۴۶۴۰۸ در تاریخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۷ توسط معاون اول رییس جمهور ابلاغ شد. ۱۷ خرداد

برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران (فهرست تلفیقی مالیات حقوق و کسور بیمه) تصویبنامه هیأت وزیران درخصوص آیین نامه اجرایی بند ت ماده ۴ قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران (فهرست تلفیقی مالیات حقوق و کسور بیمه) ابلاغ شد.

آئین نامه اجرایی بند "ت" ماده ۴ قانون برنامه هفتم پیشرفت با موضوع لیست تلفیقی بیمه و مالیات و اعلام حق بیمه قرارداد قبل از انعقاد قرارداد و تسریع صدور مفاصاحساب توسط سازمان تامین اجتماعی از سوی هیأت دولت ابلاغ گردید آیین نامه اجرایی بند ت ماده ۴ قانون

سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور به تصویب هیئت وزیران رسید

عمومی صورت می گیرد، تحت پوشش قرار می دهد. رئیس امور نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور افزود: هدف اصلی، یکپارچگی نظام فنی اجرایی کشور در تمامی مراحل اجرا، از پیدایش تا بهره برداری پروژه هاست.

ویژگی های برجسته سند نظام فنی اجرایی یکپارچه کشور

وکیل با بیان اینکه از جمله ویژگی های برجسته این سند، «تمرکز بر یکپارچگی» است، گفت: این سند برای بهبود کیفیت و استانداردسازی پروژه های عمرانی کشور، اصول و پروژها را یکپارچه سازی می کند. وی «واگذاری امور غیرحاکمیتی» را از دیگر ویژگی های برجسته این سند برشمرد و گفت: بخشی از وظایف غیرحاکمیتی به عوامل اجرایی تفویض شده است. این مقام مسئول، «مبتنی بودن بر مسائل واقعی» را ویژگی دیگر سند اعلام کرد و افزود: مفاد سند، مستقیماً ناظر بر مشکلات و چالش های کنونی صنعت ساخت و ساز کشور است. رئیس امور نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور همچنین به وجود ۱۰ زیرنظام حاکم بر این سند از جمله پیدایش و بهره برداری از پروژه ها، ساماندهی اسناد مالی و قراردادی، حل اختلاف قراردادهای، آموزش و ترویج ضوابط فنی، مشارکت عمومی خصوصی و تأمین مالی و برنامه اجرایی اولویت دار، اشاره کرد. وکیل خاطر نشان کرد: اجرایی سازی این سند در سال جاری، اولویت اصلی سازمان برنامه و بودجه کشور است و امیدوار هستیم با همکاری بخش های اجرایی، شورای هماهنگی تشکل های مهندسی و دستگاه های ستادی، شاهد تحقق تغییر و تحول چشمگیری در نظام ساخت و ساز کشور باشیم. ۲۰ خرداد

و اجرایی کشور و صنعت ساخت و ساز خواهد بود. این سند از همان زمان تدوین اولیه، ناظر به مسائل چالش برانگیز این نظام بوده و هدف آن، کاهش مشکلات زمان بندی، هزینه تمام شده و کیفیت پروژه های عمرانی کشور است. وکیل افزود: ما در هر سه حوزه زمان اجرا، هزینه و کیفیت پروژه های عمرانی کشور، دچار مشکلات متعدد و پیچیده ای هستیم. این سند تلاش دارد در کنار مطالعه و بررسی این مسائل، چاره اندیشی اساسی برای بهبود عملکرد پروژه های عمرانی ارائه دهد. اعتقاد داریم که با اجرایی سازی این سند، بسیاری از مشکلات به حداقل خواهد رسید و برخی نیز به طور کامل رفع خواهد شد. رئیس امور نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور مسیر تصویب این سند را دشوار و طاقت فرسا توصیف کرد و گفت: تمام ذی نفعان و عوامل اجرایی در بندبند تدوین این سند دخیل بودند و بیش از ۴۰۰ نظر کارشناسی از دستگاه های اجرایی، نهادهای تخصصی و مراکز پژوهشی دریافت و اعمال شد.

تشریح مراحل بررسی و تصویب سند

وکیل درباره فرایند تصویب گفت: این سند طی شش جلسه در کمیسیون های تخصصی فرعی سازمان برنامه و بودجه و دو جلسه در کمیسیون اصلی هیئت وزیران و پس از بررسی های مختلف به تصویب رسید. همچنین این سند برای اعلام نظر به سازمان ها، نهادهای استانی و تشکل های صنفی مهندسی ارائه شد و بازخوردهای ارزنده ای کسب شد. وی در توضیح دایره شمول سند اظهار کرد: این سند تمامی ساخت و سازها و پروژه های عمرانی کشور را که از منابع عمومی ارتزاق می کنند یا تأمین اعتبار آنها از وجوه

«سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور» پس از تصویب هیئت وزیران، در هفت ماده و ۱۵ صفحه از سوی معاون اول رئیس جمهور به دستگاه های اجرایی ابلاغ شد. به گزارش مرکز روابط عمومی، امور بین الملل و مدیریت دانش سازمان برنامه و بودجه کشور؛ هیئت وزیران در جلسه ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۴ به پیشنهاد شماره ۵۸۶۱۱۶ به تاریخ ۱۳ بهمن ۱۴۰۳ سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد ماده (۲۱) قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۳ و اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور را تصویب کرد.

سعید وکیل، رئیس امور نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور با بیان اینکه با اجرای سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور، روند ساخت و ساز متحول می شود، گفت: مصوبه جدید هیئت وزیران در خصوص سند نظام فنی اجرایی یکپارچه کشور، گام بلندی برای عبور صنعت ساخت و ساز از مشکلات دیرینه زمان، هزینه و کیفیت محسوب می شود.

به گزارش مرکز روابط عمومی، امور بین الملل و مدیریت دانش سازمان برنامه و بودجه کشور؛ «سعید وکیل» با اعلام این مطلب، افزود: «سند نظام فنی اجرایی یکپارچه کشور» در تاریخ ششم خردادماه امسال به تصویب هیئت وزیران رسید؛ سندی که به استناد ماده ۳۴ قانون احکام دائمی برنامه های توسعه و ماده ۲۱ قانون برنامه هفتم پیشرفت، توسط سازمان برنامه و بودجه تهیه شده و به تصویب هیئت وزیران رسیده است. وی پیرامون این سند گفت: تصویب این سند، نویدبخش يك تحول شگرف و ریل گذاری نوین در نظام فنی

سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور؛ انتظارات و ابهامات

محمد شفیع رضاخانی/عضو کمیته نظام فنی اجرایی تشکلهای مهندسين کشور

برنامه و بودجه و شورای هماهنگی، نسبت به این سند است.

از دیگر اتفاقات مهم در این فرآیند، اقدام حرفه‌ای و مسئولانه شورای هماهنگی در تهیه و تولید محتوای سند و تدوین پیش‌نویسی با کیفیت بالا و منطبق بر اصول مقرر نویسی با بهره‌گیری از متخصصان است. این اقدام موجب گشودگی فضای بحث‌های علمی و نظری، افزایش سطح انتظارات، و در نهایت ارتقاء کیفیت محتوای سند شد؛ تجربه‌ای موفق که می‌تواند الگویی برای تعاملات آینده با نهادهای دولتی باشد.

با این وجود، نواقص و انتقاداتی نیز در فرآیند تصویب سند مشاهده شد که بدون اشاره به آن‌ها، تحلیل واقع‌بینانه‌ای از این رویداد ممکن نیست. از این‌رو، در راستای روشن‌گری، یادگیری و نیز تذکر به نهادهای دولتی، به دو نکته‌ی مهم اشاره می‌کنم:

نخست آن‌که، حضور و مشارکت برخی از ذی‌نفعان اصلی، به‌ویژه دستگاه‌های مرکزی و اجرایی، بسیار کم‌رنگ و محدود بود. جز سازمان برنامه، وزارت نفت، وزارت نیرو، تا حدی وزارت کشاورزی و معاونت حقوقی ریاست جمهوری، سایر دستگاه‌ها یا در جلسات غایب بودند یا حضور نمایندگانشان جنبه‌ای تشریفاتی و رفع تکلیفی داشت. بدون تردید، اگر همه دستگاه‌های مرتبط به‌صورت مسئولانه و مؤثر در فرآیند تدوین سند مشارکت می‌کردند، نتیجه‌نهایی از جامعیت و کیفیت بالاتری برخوردار می‌بود و بسیاری از ایرادات کنونی در همان جلسات برطرف می‌شد. تحلیل دقیق این موضوع در چارچوب این نوشتار نمی‌گنجد؛ اما چنانچه این رویه در سایر فرآیندهای مقررگذاری

مرور روند تهیه، تدوین و بررسی «سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور» نشان‌دهنده‌ی جوانب مثبتی است که مهم‌ترین آن‌ها حضور و مشارکت نظام‌مند نمایندگان بخش خصوصی (اتاق بازرگانی و شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی) در تمامی مراحل تدوین و بررسی متن سند است.

در سازمان برنامه و بودجه و کمیسیون‌های دولت و همچنین از طریق انتشار مطالب و مکاتبات انجام شد، به‌نحوی مؤثر موجب بسط و تعمیق محتوای سند و حصول فهمی مشترک در بسیاری از موضوعات گردید. برگزاری بیش از ۲۰ جلسه کارشناسی در سازمان برنامه و بودجه، کمیسیون دولت، اتاق بازرگانی و شورای هماهنگی تشکلهای، گویای گستردگی توجه و اهتمام ارزشمند نهادهای ذی‌ربط، به‌ویژه سازمان

سرانجام چشم‌مان به انتشار و ابلاغ «سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور» روشن شد. سندی که به‌عنوان یکی از مهم‌ترین اسناد بالادستی حوزه صنعت احداث و ساخت‌وساز کشور، با رویکرد «یکپارچگی»، تحت مصوبه شماره ۴۰۵۴۴ مورخ ۶/۳/۱۴۰۴ هیئت محترم وزیران، وارد عرصه نظام فنی و اجرایی کشور شد.

در مقاله‌ای که در آذرماه سال گذشته نوشتم و در برخی شبکه‌ها و روزنامه‌ها منتشر شد، امیدها و بیم‌هایی را درباره اهداف کلان، محورهای کلیدی و سمت‌گیری‌های آتی «سند» مطرح کردم و نیز به برخی دغدغه‌ها و نگرانی‌ها در روند تهیه، تدوین و جمع‌بندی آن اشاره نمودم. (روزنامه پیام ما، مورخ ۱۴۰۳/۰۹/۱۹) موضوعاتی مهم مانند جایگاه و اعتبار قانونی سند، رویکرد توسعه پایدار، همکاری با بخش خصوصی و تشکلهای صنفی و مهندسی، جامعیت دامنه شمول، بهبود ساختارها و فرآیندها، و مشارکت عمومی-خصوصی، از جمله مواردی بودند که به‌عنوان بخشی از انتظارات و مطالبات بخش خصوصی مطرح شده و بر ضرورت لحاظ آن‌ها در متن سند تأکید شد.

مرور روند تهیه، تدوین و بررسی «سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور» نشان‌دهنده‌ی جوانب مثبتی است که مهم‌ترین آن‌ها حضور و مشارکت نظام‌مند نمایندگان بخش خصوصی (اتاق بازرگانی و شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی) در تمامی مراحل تدوین و بررسی متن سند است. شنیده شدن صدای این نهادها و توجه نسبی به نظرات کارشناسی و انتظارات قانونی آن‌ها، که در طول ۹ ماه گذشته از طریق برگزاری نشست‌ها و جلسات مشترک

پیام‌آبادگران
خرداد
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

نظام فنی و اجرایی کشور» و چشم‌انداز کلان و اهداف بلندمدت آن، و با تأکید بر ضرورت نقد و به‌روزرسانی مستمر سند در فرایند اجرا، بار دیگر بر نقش سازنده و نظام‌مند تشکلهای بخش خصوصی در فرایند کارشناسی و تصمیم‌سازی تأکید می‌کنم. امیدوارم با بهره‌گیری از تدابیر و سازوکارهای جدید مطرح‌شده در سند، به‌ویژه روش‌های مرتبط با «مشارکت عمومی-خصوصی» (زیرنظام دهم)، شاهد تحولات مثبت در تحقق اهداف پروژه‌های عمرانی و برنامه‌های توسعه‌ای کشور باشیم.

۱۷ تیر

تغییر در نحوه حضور و همکاری تشکلهای محدود نمودن آن و بلاخره دستکاری بعضی از گزاره‌ها که موجب ابهام در محتوای مطالب شده از اقداماتی است که بر روی متن مصوب و توافق شده سند (بین دولت و بخش خصوصی) در کمیسیون برنامه و بودجه صورت گرفته که اولاً منطبق بر موازین و اصول متعارف نیست و موجب بی‌اعتمادی بیشتر بخش خصوصی خواهد شد و ثانیاً باعث بروز بعضی ابهامات در برخی از مفاد سند گردیده که احتمالاً در مراحل پیاده‌سازی و اجرای سند خلل وارد کند.

در پایان، با تأکید مجدد بر اهمیت «سند

دولت نیز حاکم باشد، بروز کاستی‌ها و ایرادات در مصوبات، امری اجتناب‌ناپذیر خواهد بود.

نکته دومی که لازم می‌دانم در نوشته حاضر بیان کنم، دخل و تصرف محتوایی و بعضاً سانسور و حذف برخی موضوعات کارشناسی شده و توافق شده در جلسات رسمی است که در مراحل بعدی در دستگاه دولت صورت گرفته و منجر به تغییراتی در متن سند و کاهش محسوس کیفیت آن شده است. حذف نام «شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور» از متن سند، حذف مقدمه یا چشم‌انداز کلان سند، اعمال

«شاخص‌های قطعی تعدیل آحاد بها، نیمه دوم سال ۱۴۰۳» ابلاغ شد

موارد کلیدی:

- محاسبه مابه‌التفاوت قیر در کارهای آسفالتی
- محاسبه تفاوت بهای قیر بر اساس بخشنامه ۱۰۰/۷۱۲۵ مورخ ۱۳۸۸/۰۱/۳۱.
- اعمال جداگانه تفاوت بهای قیر برای مصارف بعد از ۱۳۹۷/۰۱/۰۱.
- شاخص‌های رشته‌ای و فصلی
- ابنیه، راه و راه‌آهن، تاسیسات مکانیکی و برقی، آبخیزداری، فضای سبز و ...
- پیوست‌ها:
- پیوست (۳): جدول شاخص‌های تعدیل رشته‌های مختلف.
- پیوست (۲): نحوه محاسبه مابه‌التفاوت بهای قیر.
- ..

ابلاغ شاخص‌های قطعی تعدیل نیمه دوم سال ۱۴۰۳
شماره بخشنامه: ۱۵۸۲۶۱
تاریخ: ۱۴۰۴/۰۴/۰۴
هدف: ابلاغ شاخص‌های تعدیل آحاد بها برای پیمان‌های عمرانی مشمول تعدیل در نیمه دوم سال ۱۴۰۳ بر اساس آیین‌نامه اجرایی ماده (۳۴) قانون برنامه‌های توسعه کشور.

«دستورالعمل تعیین حق الزحمه خدمات نظارت - سال ۱۴۰۴» و «شاخص‌های قطعی تعدیل آحاد بها، نیمه دوم سال ۱۴۰۳» در بخشنامه‌های جداگانه‌ای از سوی معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور به دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران ابلاغ شد.

به گزارش مرکز روابط عمومی، امور بین‌الملل و مدیریت دانش سازمان برنامه و بودجه کشور؛ «دستورالعمل تعیین حق الزحمه خدمات نظارت - سال ۱۴۰۴» و «شاخص‌های قطعی تعدیل آحاد بها، نیمه دوم سال ۱۴۰۳»، در پایگاه اطلاع‌رسانی نظام فنی و اجرایی کشور منتشر شده است.

شفاف سازی

درباره عناوین شغلی قراردادها

در دستور کار کمیته حمایت از کسب و کار

نود و ششمین نشست کمیته حمایت از کسب و کار با حضور معاون حقوقی رئیس جمهور، و اعضای اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، در سالن شورای گفت و گو دولت و بخش خصوصی برگزار شد. در این جلسه که موضوع اصلی آن اصلاح عناوین شغلی بود، نماینده سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران، خواهان اقدامات لازم برای شفاف سازی و جلوگیری از تفسیرپذیری رأی هیات عمومی دیوان عدالت اداری در زمینه اصلاح عناوین شغلی شد.

در ابتدای این نشست، که با حضور حجت الاسلام والمسلمین مجید انصاری، معاون حقوقی رئیس جمهور برگزار شد، ایرادات قانونی شیوه نامه نحوه ساماندهی و واگذاری عملیات اجرایی پسماندها به اشخاص حقیقی و حقوقی، و اصلاح عناوین شغلی موضوع رأی عمومی دیوان عدالت اداری مورد بحث و بررسی قرار گرفت. این نشست با حضور نمایندگان بخش خصوصی و دولتی، به منظور بررسی چالش ها و ارائه راهکارهای حمایت از کسب و کارها و رفع موانع فعالیت های اقتصادی ادامه یافت.

در بخشی از این نشست آقای محمد تکی نماینده سندیکا و مشاور دبیرخانه حمایت از کسب و کار با پرداختن به موضوع اصلاح عناوین شغلی، عنوان کرد: از سال ۱۴۰۰ که رأی دیوان عدالت ابلاغ شد، این امکان برای کارگران فراهم شد که با مراجعه به هیات حل اختلاف درخواست اصلاح عنوان شغلی خود را اعلام کنند. متعاقب این رأی نیز سازمان تامین اجتماعی اقدام به ابلاغ بخشنامه

شماره ۱۷۷۷/۱۴۰۱/۱۰۰۰ در سال ۱۴۰۱ و بخشنامه شماره ۸۰۴۷/۱۴۰۳/۱۰۰۰ در آذر ماه سال ۱۴۰۳ به شعب تامین اجتماعی، جهت محاسبه و مطالبه مابه التفاوت حق بیمه از کارفرمایان ناشی از اصلاحات عناوین شغلی توسط واحد وصول حق بیمه محاسبه مطابق مواد ۴۰ و ۴۲ الی ۴۵ قانون تأمین اجتماعی کرد. وی افزود: در نتیجه رأی دیوان عدالت اداری و رویکرد سازمان تامین اجتماعی بود که در سال ۱۴۰۳ حدود ۶۵ هزار و در سال ۱۴۰۲ حدود ۲۴ هزار درخواست اصلاح عناوین شغلی ثبت شد و همین امر، اعتراض نهادهای مختلف را در پی داشت. تکلی افزود: از نظر فعالان بخش خصوصی، اعلام بدهی حق بیمه از سوی سازمان تامین اجتماعی طبق بخشنامه های صادره، بدون در نظر گرفتن احکام و قراردادهای منعقد بین کارگر و کارفرما است. همچنین با توجه به دادنامه وحدت رویه دیوان عدالت اداری، مبنای قانونی جهت مطالبه حق بیمه مجدد وجود نداشته و مغایر

قانون می باشد. در نهایت تصمیم این الزام به لیست های مربوط به دوره های قبل از سال ۹۵ فاقد وجهت قانونی می باشد. ضمن اینکه نرم افزار و جداول محاسباتی حق بیمه سازمان تامین اجتماعی براساس بخشنامه های مذکور مبهم می باشد.

وی با اشاره به مبهم بودن روش محاسباتی در بخشنامه های مذکور عنوان کرد: مطالبه حق بیمه با توجه به رأی دیوان عدالت که منحصرأ در خصوص عنوان شغلی است مغایر قانون می باشد، ضمن اینکه قصور سازمان در انجام بازرسی به هنگام، موجبات ضرر و زیان کارفرمایان را فراهم کرده است. همچنین مبنای قانونی دستمزد احتساب حق بیمه مجدد و مضاعف مشخص نیست وی با اشاره به سابقه این موضوع در کارگروه کمیته حمایت از کسب و کار طی سال ۱۴۰۱ و اردیبهشت ۱۴۰۴، افزود: در حال حاضر درخواست ما صدور دستور موقت مبنی بر توقف فوری اجرای اقدامات ناشی از بخشنامه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۱ سازمان تأمین

اجتماعی، و بخشنامه ۲۷ آذر ۱۴۰۳ و ابطال بخشنامه‌های پیرو آن به دلیل مغایرت با قوانین جاری و همچنین بازبینی مجدد رأی دیوان عدالت اداری با اعمال ماده ۹۱ قانون دیوان عدالت اداری و در راستای شفاف‌سازی و جلوگیری از تفسیرپذیری رأی هیات عمومی دیوان عدالت اداری است. همچنین پیشنهاد تدوین شیوه‌نامه‌ای با مشارکت نمایندگان اتاق ایران، جامعه کارگری و کارفرمایی، وزارت کار و سازمان تأمین اجتماعی در راستای عدم بررسی درخواست‌های قبل از سال ۹۵ در هیات‌های حل اختلاف و عدم تسری عناوین شغلی به قبل از سال ۹۵ است.

کیوان کاشفی عضو هیات رئیسه اتاق ایران و قائم‌مقام دبیر کمیته حمایت از کسب‌وکار نیز در پایان این جلسه و طی گفتگو با خبرنگاران، عنوان کرد: موضوع دوم این جلسه به بحث عناوین شغلی اختصاص داشت، درباره این موضوع، پیش‌تر دو رأی از دیوان عدالت

اداری صادر شده؛ هم بخش کارفرمایی اقدام به طرح شکایت کرده بود و هم سازمان تأمین اجتماعی با چالش‌هایی مواجه بود که ضرورت اتخاذ تدابیر و شفاف‌سازی مشخص را ایجاد می‌کرد. بنابر آنچه گفته شد، ضرورت دارد فرآیند شفاف‌سازی کامل صورت گیرد تا مشخص شود، عناوین شغلی در چه چهارچوبی باید تعریف شوند، از چه تاریخی قابلیت اجرایی پیدا می‌کنند، نقش ادارات کار به عنوان هیات‌های حل اختلاف در این زمینه چیست و سازمان تأمین اجتماعی چه اقداماتی را باید بر اساس احکام صادره از سوی ادارات کار انجام دهد.

عضو هیات رئیسه اتاق ایران ادامه داد: این مباحث به صورت مفصل در جلسه بررسی شد و جنبه‌های قانونی آن مورد بحث قرار گرفت و مقرر شد کمیته‌ای تخصصی ظرف مدت سه ماه به بررسی همه‌جانبه این موضوع بپردازد تا در نهایت، وضعیت فعلی حوزه تأمین اجتماعی سامان یافته و

رضایت کارگران، کارفرمایان و سازمان تأمین اجتماعی حاصل شود. او به موضوع عناوین شغلی اشاره کرد و افزود: باید به صورت دقیق مشخص شود هر فرد در هر کارگاه با چه عنوان شغلی فعالیت می‌کند. نوع فعالیت و محیط کاری، مبنای تعیین عنوان شغلی خواهد بود و نباید با مقولات دیگر نظیر مشاغل سخت و زیان‌آور خلط شود. این موضوع بر پایه قانون از سال ۱۳۹۵ اجرایی شده است.

کاشفی خاطرنشان کرد: از آنجا که الزام به تعیین عناوین شغلی از سال ۱۳۹۵ اجرایی شده، سازمان تأمین اجتماعی نمی‌تواند سوابق پیش از آن سال را مبنا قرار دهد؛ بلکه باید فقط سنوات از سال ۱۳۹۵ به بعد را لحاظ کند. این نکته به درستی در جلسه مطرح و تأیید شد. در مقابل نیز تأکید شد که ابتدا باید احکام هیات‌های حل اختلاف ادارات کار مشخص باشد و تنها بر اساس این احکام، سازمان تأمین اجتماعی مجاز به اقدام است.

دریافت غیرقانونی حق بیمه تأمین اجتماعی در پروژه‌های نهضت ملی

انتقاد از عملکرد تأمین اجتماعی در پروژه‌های مسکن حمایتی گفت: بر اساس قانون، مواد ۳۸ و ۴۱ قانون تأمین اجتماعی به مسکن حمایتی تعلق نمی‌گیرد، اما این سازمان همزمان هم ماده ۵ (هزینه صدور پروانه) و هم ماده ۳۸ را از سازندگان مطالبه می‌کند. حتی در مرحله مفاصا حساب نیز ۷۰۸ درصد از قراردادهای تأمین مصالح را مطالبه می‌کند.

وی از تلاش انجمن انبوه‌سازان استان تهران برای رفع این مشکلات خبر داد و گفت: با استاندار تهران و در جلسات شورای مسکن این موضوع را مطرح کرده‌ایم. برخی ادارات تأمین اجتماعی به بهانه عدم ابلاغ قانون، از اجرای آن سر باز می‌زنند که این وضعیت باید اصلاح شود. رهبر در پایان تأکید کرد: وقتی قانونی مصوب می‌شود، همه دستگاه‌ها موظف به رعایت آن هستند و بهانه‌جویی برخی ادارات تأمین اجتماعی قابل قبول نیست.

۲۱ خرداد ۱۴۰۴

رهبر به معضل بیمه کارگران مهاجر اشاره کرد و افزود: بسیاری از کارگران ساختمانی که از تبعه کشورهای دیگر هستند، فاقد مدارک هویتی مشخص بوده و اساساً از پوشش بیمه محروم می‌مانند. این در حالی است که تأمین اجتماعی حق بیمه را دریافت می‌کند اما خدمات بیمه‌ای به این کارگران ارائه نمی‌شود.

تخلف از قانون در مسکن حمایتی

رئیس انجمن انبوه‌سازان تهران با

رهبر، رئیس انجمن انبوه‌سازان استان تهران از اخذ غیرقانونی حق بیمه تأمین اجتماعی از پروژه‌های طرح نهضت ملی مسکن خبر داد و گفت: سازمان تأمین اجتماعی برخلاف مصوبه قانونی، همزمان هم ماده ۵ و هم ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی را از سازندگان مطالبه می‌کند.

به گزارش روابط عمومی انبوه‌سازان تهران به نقل از ساختمان آنلاین، ایرج رهبر، رئیس انجمن انبوه‌سازان استان تهران در گفت‌وگو با ساختمان آنلاین با تأکید بر چالش‌های صنعت ساختمان با سازمان تأمین اجتماعی و با اشاره به سیاست‌های جدید تأمین اجتماعی برای پوشش بیمه کارگران ساختمانی گفت: این سازمان برای وصول حق بیمه، دریافت ۲۵ درصد از هزینه صدور پروانه را الزامی کرده که برای مسکن حمایتی این میزان به ۱۵ درصد کاهش یافته است. با این حال، تأمین اجتماعی به همین میزان اکتفا نکرده و سهمیه‌بندی‌هایی اعمال می‌کند که اغلب به نفع کارگران تمام نمی‌شود.

پیام آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

بررسی فورس مازور و شرایط اضطراری در شرایط عمومی پیمان نشریه ۴۳۱۱

اطلاعات
عمومی

در روز ۲۳ خرداد ماه، رژیم اسرائیل با نقض حریم هوایی ایران، جنگی را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد که با حملات مقابل جمهوری اسلامی ایران مواجه شد و در نهایت بعد از ۱۲ روز به آتش بس رسید. فارغ از تاثیر این جنگ کوتاه بر اقتصاد جهان و اقتصاد ایران، شرایط مبهم مربوط به دوران پساجنگ، به تداوم ابهام در وضعیت اقتصادی دامن زده است و حتی صنعت احداث و پروژه‌های عمرانی نیز از این شرایط متأثر شده‌اند. در این شرایط آگاهی از «فورس مازور و شرایط جنگی در شرایط عمومی پیمان» ضروری به نظر می‌رسد.

مقدمه

در پروژه‌های عمرانی و قراردادهای پیمانکاری، شرایط خاصی ممکن است بروز کند که خارج از اراده طرفین قرارداد است. این شرایط می‌توانند انجام تعهدات قراردادی را غیرممکن یا به شدت دشوار کنند. در ادبیات حقوقی به این گونه رویدادها فورس مازور یا «قوة قاهره» گفته می‌شود. در «شرایط عمومی پیمان» (نشریه ۴۳۱۱)، فورس مازور به عنوان یکی از عوامل تعلیق، تمدید یا خاتمه قرارداد تعریف شده است. یکی از مهم‌ترین مصادیق فورس مازور، وقوع جنگ یا درگیری‌های نظامی است که می‌تواند اثر مستقیمی بر پیشرفت

**در شرایط اضطراری ناشی از
جنگ یا بحران‌های غیرقابل
پیش‌بینی، تفسیر دقیق مفاد
فورس مازور در پیمان‌های
عمومی، راهنمای حیاتی برای
پروژه‌های عمرانی محسوب
می‌شود. این مقاله به بررسی
ابعاد حقوقی و اجرایی این
مفاهیم در نشریه ۴۳۱۱
می‌پردازد.**

تعریف فورس مازور

در شرایط عمومی پیمان، فورس مازور به معنای رخدادهایی است که خارج از کنترل طرفین بوده و مانع از انجام تعهدات می‌شود. این حوادث باید دارای سه ویژگی باشند:

- غیرقابل پیش‌بینی بودن در زمان انعقاد قرارداد
- غیرقابل اجتناب بودن حتی باتدابیر منطقی

پروژه‌های عمرانی داشته باشد. در این مقاله به بررسی مفهوم فورس مازور، نحوه اثرگذاری شرایط جنگی، و بندهای مرتبط در نشریه ۴۳۱۱ می‌پردازیم.

پیام‌آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

■ خارج از کنترل طرفین قرارداد بودن مثال‌هایی از فورس مازور عبارتند از: زلزله، سیل، طوفان‌های شدید، اپیدمی، و البته جنگ یا شرایط جنگی.

شرایط جنگی به عنوان فورس مازور

شرایط جنگی، اعم از جنگ داخلی، جنگ خارجی، شورش‌های مسلحانه یا تهدیدات امنیتی، یکی از بارزترین مصادیق فورس مازور محسوب می‌شود. این شرایط می‌توانند موجب توقف کامل پروژه شوند یا ادامه اجرای پروژه را با خطرات جانی و مالی جدی روبرو کنند. جنگ‌ها به طرق مختلف بر پروژه‌های عمرانی اثر می‌گذارند:

■ اخلال در تأمین مصالح و تجهیزات
■ قطع زنجیره تأمین نیروی انسانی
■ افزایش ریسک برای پرسنل مستقر در کارگاه
■ مسدود شدن راه‌های دسترسی به پروژه
در نشریه ۴۳۱۱، این موارد با دقت لحاظ شده‌اند تا بتوان در صورت بروز شرایط جنگی، سازوکار قانونی مناسبی برای تصمیم‌گیری وجود داشته باشد.

موارد ذکر شده در شرایط عمومی پیمان (نشریه ۴۳۱۱)

۱) ماده ۴۳ - تعلیق اجرای کار

مطابق ماده ۴۳، اگر بروز فورس مازور باعث شود که ادامه کار به طور موقت ممکن نباشد، کارفرما می‌تواند اجرای کار را برای مدتی معین تعلیق کند. همچنین، پیمانکار می‌تواند در صورت بروز فورس مازور، تقاضای تعلیق اجرای کار را ارائه دهد. جنگ و شرایط ناشی از آن، یکی از علل اصلی اعمال این ماده است. تبصره مهم: در صورتی که تعلیق بیش از مدت مشخصی ادامه یابد (معمولاً سه ماه)، ممکن است کارفرما یا پیمانکار به فسخ قرارداد تمایل پیدا کنند.

۲) ماده ۴۹ - خاتمه پیمان در اثر فورس مازور

اگر ادامه اجرای کار به دلیل فورس مازور غیرممکن شود، یکی از مهم‌ترین مواد قابل استناد ماده ۴۹ است. این ماده مقرر می‌دارد که: «هرگاه انجام تعهدات پیمان به علت

بروز حوادثی از قبیل زلزله، سیل، جنگ، شورش، و سایر عوامل قهریه که وقوع آنها خارج از اراده طرفین است، غیرممکن شود، پیمان خاتمه یافته تلقی می‌شود.» در این صورت، مفاد ماده ۴۸ نیز برای تصفیه حساب‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد و دیگر الزامی به ادامه قرارداد نخواهد بود.

۳) ماده ۳۰ - تأخیرهای مجاز

در ماده ۳۰، مواردی که پیمانکار مجاز به تأخیر در اجرای پروژه است، مشخص شده‌اند. یکی از این موارد، فورس مازور می‌باشد که در آن صورت، مدت اجرای پروژه به تأیید مشاور تمدید خواهد شد.

تشخیص فورس مازور چگونه انجام می‌شود؟

یکی از نکات مهم در قراردادهای دولتی، تشخیص رسمی فورس مازور است. معمولاً در ایران، تشخیص وقوع فورس مازور باید به تأیید نهادهای حاکمیتی مانند سازمان مدیریت بحران، هیئت دولت یا کارفرمای دولتی برسد. در شرایط جنگی نیز تأیید رسمی از سوی مراجع ذیصلاح مانند شورای امنیت کشور، اهمیت بالایی دارد.

تفاوت فورس مازور با مشکلات معمول پروژه

باید دقت کرد که شرایط نامساعد اقتصادی، افزایش قیمت‌ها، یا تأخیر تأمین تجهیزات به تنهایی فورس مازور محسوب نمی‌شوند، مگر آنکه مستقیماً ناشی از یک رخداد قهری مثل جنگ باشند. پیمانکاران و کارفرمایان باید دقت کنند که صرف مشکلات معمول پروژه نمی‌تواند موجب اعمال ماده ۴۹ گردد.

تجربه‌های پروژه‌های

اجرا شده در سال‌های اخیر

نشان می‌دهد که شناخت

درست از بندهای قانونی

فورس مازور و نحوه استناد

به آن، می‌تواند مانع توقف

پروژه‌ها و تنش‌های حقوقی

میان کارفرما و پیمانکار شود.

ضمانت اجرای قانونی برای طرفین

در صورت وقوع فورس مازور و تشخیص آن، هر یک از طرفین می‌توانند:

■ تقاضای تعلیق کار را ارائه دهند

(ماده ۴۳)

■ درخواست خاتمه پیمان را مطرح کنند

(ماده ۴۹)

■ مطالبه تمدید مدت پیمان داشته باشند

(ماده ۳۰)

همچنین پیمانکار می‌تواند تقاضای پرداخت هزینه‌های انجام‌شده تا زمان وقوع حادثه را مطرح کند که به استناد ماده ۴۸ صورت می‌پذیرد.

نمونه واقعی:

جنگ تحمیلی ایران و عراق

در زمان جنگ ایران و عراق، بسیاری از پروژه‌های عمرانی در مناطق جنگی دچار وقفه یا توقف کامل شدند. در آن دوره، بسیاری از پیمان‌ها بر اساس ماده ۴۹ خاتمه یافتند. از سوی دیگر، در مناطق دور از جنگ، پروژه‌هایی که صرفاً تحت تأثیر غیرمستقیم قرار گرفتند (مثلاً مشکل تأمین مصالح) معمولاً مشمول ماده ۳۰ شدند و مدت پیمان افزایش یافت. همچنین جنگ شروع‌شده بین ایران و اسرائیل هم از مصادیق شرایط فورس مازور می‌باشد.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

فورس مازور، به‌ویژه شرایط جنگی، از مهم‌ترین موضوعات در اجرای پروژه‌های عمرانی محسوب می‌شود. در شرایط عمومی پیمان (نشریه ۴۳۱۱)، این موضوع با دقت و شفافیت در چندین ماده قانونی پیش‌بینی شده است. در صورت بروز جنگ یا درگیری، طرفین باید با استناد به مواد ۴۳، ۴۹ و ۳۰، روندهای قانونی لازم را طی کنند. شناخت دقیق این مفاد به پیمانکاران و کارفرمایان امکان می‌دهد که در بحران‌های بزرگ مانند جنگ، از بروز اختلافات حقوقی و خسارات جلوگیری کنند.

در نهایت، لازم است تمامی قراردادهای عمرانی با در نظر گرفتن امکان وقوع فورس مازور تهیه شده و راهکارهای روشن و اجرایی برای چنین شرایطی تعریف گردد. آموزش حقوقی کارشناسان پروژه و هماهنگی با مشاور حقوقی در زمان بروز بحران، می‌تواند ضامن اجرای منصفانه و عقلانی قرارداد باشد.

بررسی وضعیت آب شرب در کشور

بحران

با وجود گذشت بیش از شش سال از انتشار گزارش «بررسی وضعیت آب شرب در کشور» توسط دفتر مطالعات زیربنایی مجلس شورای اسلامی (دی ۱۳۹۷)، محتوای این گزارش همچنان برای درک ابعاد فنی و ساختاری بحران آب در ایران، قابل استناد و مهم است. آنچه این گزارش را برجسته می‌سازد، پرداخت هم‌زمان به مسائل اجرایی، اقتصادی، و سیاست‌گذاری در حوزه آب است. مسائلی که در سال‌های پس از آن نیز به‌صورت مزمن و گاه تشدید شده ادامه یافته‌اند. به همین دلیل، کمیسیون انتشارات تصمیم گرفت خلاصه‌ای از این گزارش را، بدون تحلیل و با حفظ لحن رسمی آن، در این شماره از ماهنامه بازنشر کند؛ شاید تلنگری برای بازنگری دوباره در سیاست‌های ناکارآمد فعلی و نیز یادآوری ظرفیت‌های ازپیش‌شناسایی‌شده‌ای باشد که هنوز به کار گرفته نشده‌اند.

خلاصه‌ای از گزارش دفتر مطالعات زیربنایی مجلس شورای اسلامی - دی ۱۳۹۷

شماره مسلسل گزارش: ۱۶۲۳۱

- آب به حساب نیامده روستایی: حدود ۳۲٪
- در برخی استان‌ها (مانند کهگیلویه و بویراحمد) آب به حساب نیامده تا ۳۹٪ نیز گزارش شده است.
- اختلاف قابل توجه بین تولید و فروش نشان‌دهنده هدررفت قابل توجه آب در شبکه‌های توزیع است. این موضوع نه تنها موجب زیان مالی شرکت‌های آب و فاضلاب

وضعیت فعلی مصرف و تولید آب شرب در ایران

- بر اساس آخرین آمار مربوط به سال ۱۳۹۶:
- تولید آب شرب شهری: ۶/۴ میلیارد مترمکعب
- فروش واقعی آب شرب شهری: ۶/۲ میلیارد مترمکعب
- آب به حساب نیامده شهری: حدود ۲۵٪

گزارش حاضر که توسط دفتر مطالعات زیربنایی مرکز پژوهش‌های مجلس تهیه شده، به بررسی ابعاد مختلف بحران آب شرب در کشور می‌پردازد؛ از وضعیت مصرف و تولید گرفته تا تنش‌های آبی، تعرفه‌ها، چالش‌های مدیریتی، و نهایتاً راهکارهای اجرایی در کوتاه‌مدت و بلندمدت.

پیام‌آبادگران
خرداد
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

شده، بلکه ظرفیت واقعی تأمین آب را نیز کاهش داده است.

بحران تنش آبی در تابستان ۱۳۹۷

به دلیل کاهش بارش در سال آبی ۱۳۹۶-۱۳۹۷، تابستان ۹۷ یکی از شدیدترین دوره‌های تنش آبی کشور رقم خورد:

- ۴۶ میلیون نفر از جمعیت کشور (معادل ۳۶.۸٪) تحت تنش آب شرب قرار گرفتند.
- کمبود آب در اوج مصرف حدود ۴/۲۲ مترمکعب در ثانیه بود.
- شهرهایی مانند آبادان، بوشهر، اصفهان، خرمشهر و کازرون با نارضایتی‌های

اجتماعی مواجه شدند. این گزارش هشدار می‌دهد که نارضایتی‌های ناشی از کمبود آب شرب می‌تواند به سرعت از یک مسأله اجرایی به یک چالش اجتماعی و امنیتی تبدیل شود.

پیش‌بینی وضعیت در سال ۱۴۰۰

در صورت ادامه روند فعلی، طبق سناریوی موجود:

- جمعیت شهری تحت پوشش شبکه آب شرب به ۲/۶۳ میلیون نفر خواهد رسید.
- حدود ۵۰ میلیون نفر در معرض تنش آبی خواهند بود.
- کمبود آب در اوج مصرف به ۲/۳۳

مترمکعب در ثانیه می‌رسد.

- معادل ۸۰٪ از جمعیت شهری کشور در خطر کم‌آبی قرار می‌گیرند.

دلایل اصلی بحران

۱. کاهش بارش و تداوم خشکسالی
۲. هدررفت آب در شبکه‌های توزیع
۳. تعرفه‌های غیرواقعی و عدم توان مالی شرکت‌ها
۴. فرسودگی شدید شبکه‌ها و تجهیزات
۵. نبود مدیریت یکپارچه در سطح حوضه‌های آبریز
۶. عدم جذابیت اقتصادی برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی

راهکارهای پیشنهادی برای مقابله با بحران

۱. راهکارهای مبتنی بر مدیریت عرضه

- ✓ توسعه سامانه‌های شیرین‌سازی آب شور (تا ظرفیت ۷۰ میلیون مترمکعب در سال)
- ✓ حفر چاه‌های اضطراری (با ظرفیت ۱۶۰ میلیون مترمکعب در سال)
- ✓ ارتقاء کیفیت منابع موجود با اقدامات بهداشتی و فنی
- ✓ افزایش توان ذخیره‌سازی (در حال حاضر کمبود ذخیره حدود ۱/۵ میلیون مترمکعب)
- ✓ تضمین خرید آب از سرمایه‌گذاران بخش خصوصی
- ✓ تأمین برق اضطراری برای تداوم خدمات در شرایط بحران

۲. راهکارهای مبتنی بر مدیریت تقاضا

- ✓ کاهش آب به حساب نیامده (با پتانسیل افزودن ۳/۹ مترمکعب در ثانیه به تأمین آب)
- ✓ ارتقاء بهره‌وری شبکه‌های فرسوده (پتانسیل ۸/۲۱ مترمکعب در ثانیه)
- ✓ اصلاح الگوی مصرف و فرهنگ‌سازی در سطح مدارس و رسانه‌ها
- ✓ نصب تجهیزات کاهنده مصرف در ادارات و واحدهای پرمصرف
- ✓ اصلاح تعرفه‌ها به صورت پلکانی و

۳. سیاست‌گذاری‌های کلان و ساختاری

- ✓ جریمه مصرف مازاد
- ✓ مدیریت یکپارچه منابع و مصارف در سطح ملی و حوضه‌های آبریز
- ✓ اصلاح ساختارهای اداری، اقتصادی، و حقوقی بخش آب
- ✓ ارتقاء پایش کمی و کیفی منابع آب
- ✓ افزایش مشارکت بخش خصوصی از طریق سازوکارهای تشویقی

۴. برآورد نهایی ظرفیت و منابع مورد نیاز:

در صورت اجرای کامل مجموعه راهکارها، ظرفیت آب شرب کشور می‌تواند تا ۴۵۰ میلیون مترمکعب در سال افزایش یابد.

اما تحقق این هدف نیازمند: حدود ۱۰۰ هزار میلیارد ریال بودجه و یک بازه زمانی حداقل سه ساله خواهد بود.

جمع‌بندی

ادامه وضعیت موجود می‌تواند کشور را با تنشی پایدار و فراگیر در بخش آب شرب مواجه کند. گزارش تأکید می‌کند که مدیریت این بحران صرفاً از طریق افزایش تولید ممکن نیست، بلکه نیازمند مجموعه‌ای از اقدامات هم‌زمان در بخش‌های اجرایی، فرهنگی، اقتصادی و سیاست‌گذاری کلان است. در غیر این صورت، نارضایتی عمومی و فشار بر منابع آبی کشور در آینده‌ای نزدیک تشدید خواهد شد.

پیام‌آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

ساختن در عصر بحران اقلیمی

کمیسیون روابط عمومی و امور بین الملل سندیکا: در ماه‌های اخیر، نمایشگاه WEtransFORM که در موزهی Bundeskunsthalle در شهر بُن آلمان برگزار می‌شود، توجه بسیاری از فعالان حوزهی ساخت‌وساز، معماری و محیط‌زیست را به خود جلب کرده است. این نمایشگاه با تمرکز بر نقش صنعت احداث در مواجهه با بحران‌های اقلیمی و زیست‌محیطی، تلاش می‌کند نگاهی آینده‌نگر و مسئولانه را به جریان طراحی، مهندسی و اجرای پروژه‌ها وارد کند. در سیاست‌های ناکارآمد فعلی و نیز یادآوری ظرفیت‌های ازپیش‌شناسایی‌شده‌ای باشد که هنوز به کار گرفته نشده‌اند.

نمایشگاه

آنچه WEtransFORM را از نمایشگاه‌های مشابه متمایز می‌کند، صرفاً حضور پروژه‌های نوآورانه یا استفاده از فناوری‌های جدید نیست، بلکه شیوه‌ای است که در آن پرسش از ماهیت "ساختن" مطرح می‌شود: آیا ساختن الزاماً به معنای گسترش فیزیکی است؟ آیا همواره باید منابع جدید مصرف کرد؟ یا می‌توان با بازنگری در سازه‌های موجود، مصالح بومی و تحلیل داده‌های اقلیمی، به راه‌حل‌هایی کارآمد، پایدار و کم‌هزینه رسید؟

در این گزارش، تلاش می‌شود ضمن معرفی فضای کلی نمایشگاه و نمونه‌هایی از پروژه‌های شاخص آن، نگاهی تطبیقی نیز به وضعیت امروز صنعت ساخت‌وساز در ایران داشته باشیم؛ با تمرکز بر فرصت‌هایی که از مسیر اندیشیدن، نه لزوماً از مسیر بودجه و فناوری، می‌توان به آن‌ها دست یافت.

فضای نمایشگاه؛ تجربه‌ای فراتر از تماشا

نمایشگاه WEtransFORM در فضای موزهی بوندس‌کونست‌هاله، در قلب شهر بُن آلمان، برپا شده است. این موزه که یکی از مراکز فرهنگی مهم کشور محسوب می‌شود، در سال‌های اخیر میزبان برنامه‌هایی با محوریت ارتباط بین فناوری، جامعه و هنر بوده؛ اما نمایشگاه کنونی، به‌طور مشخص صنعت ساخت‌وساز را در کانون توجه قرار داده است، آن هم نه از منظر صرفاً تکنولوژیک، بلکه در بستری

از دغدغه‌های اقلیمی، زیست‌محیطی و مسئولیت اجتماعی. اولین مواجهه‌ی بازدیدکننده با نمایشگاه، از همان ورودی، حسی متفاوت ایجاد می‌کند. درختی مصنوعی به ارتفاع چندین متر، به نام Tree.ONE، در لابی ورودی قرار دارد؛ ساختاری زیستی با پوشش میکروجلبک‌های فعال که CO₂ محیط را جذب می‌کند و آن را به بیوماده تبدیل می‌نماید. این سازه، که چیزی میان مجسمه، سامانه تصفیه هوا، و واحد تولیدی زیستی است، نه تنها کارکردی نمادین دارد بلکه عملکرد واقعی و زنده‌اش، حس متفاوتی از تنفس معماری به بازدیدکننده منتقل می‌کند. کنار آن، سازه‌ای چوبی در محوطه‌ی بیرونی - با نام Vert - شبیه به یک جنگل شهری کوچک طراحی شده است؛ الگویی برای طراحی سازه‌هایی که نه فقط کم‌مصرف، بلکه فعال

در بهبود اقلیم خرد شهری هستند. چیدمان نمایشگاه به‌گونه‌ای ست که هر پروژه، نه در قالب یک «تابلو» یا پوستر، بلکه به شکل بخشی از یک روایت بزرگ‌تر معرفی می‌شود. دیوارها، کف‌سازی، نورپردازی و حتی مسیر حرکتی مخاطب، در خدمت یک هدف هستند: گفت‌وگو میان اقلیم، معماری، و آینده. در واقع، فضای نمایشگاه بیشتر از آن که «نمایش» پروژه‌ها باشد، نوعی آزمایشگاه شهری تخیلی است. جایی که پروژه‌ها با هم وارد گفت‌وگو می‌شوند؛ مفاهیم متضاد مثل بومی‌سازی و فناوری پیشرفته، بازیافت و زیبایی‌شناسی، دوام و انعطاف‌پذیری در کنار هم قرار می‌گیرند تا مخاطب را به تأمل وا دارند. اگر بازدیدکننده‌ای تنها با ذهنیت دیدن تکنولوژی‌های عجیب و مصالح نادر وارد

فضا شود، احتمالاً ناامید خواهد شد. چرا که آنچه بیش از همه به چشم می‌آید، سادگی هوشمندانه، کم‌مصرفی آگاهانه، و بازتعریف عملکرد بنا در بستر اقلیم و منابع محدود است.

پروژه‌های شاخص؛ بازآفرینی، فناوری، و سازگاری اقلیمی

در میان پروژه‌های ارائه‌شده در نمایشگاه WEtransFORM، برخی نمونه‌ها نه تنها از نظر ایده و اجرا برجسته‌اند، بلکه به خوبی نشان می‌دهند که چگونه می‌توان مفاهیم پیچیده‌ای مانند پایداری، اقلیم‌محوری و بازاستفاده را به زبان معماری معاصر ترجمه کرد.

بازآفرینی بدون بتن؛ برج اداری بروکسل

در یکی از بخش‌های نمایشگاه، پروژه‌ای از بروکسل ارائه شده که در نگاه اول شبیه بسیاری از سازه‌های اداری دهه‌های گذشته است؛ یک برج متروکه، با اسکلت بتنی و طبقات بلااستفاده. اما همین ساختمان، به جای آنکه تخریب شود، به گونه‌ای بازطراحی شده که بدون حتی یک کیلوگرم بتن جدید، به مجموعه‌ای برای زندگی اشتراکی (co-living) و کار اشتراکی (co-working) تبدیل شود.

در این پروژه، سازه‌ی اصلی (ستون‌ها، تیرها و سقف) حفظ شده و با استفاده از جداره‌های سبک، بازشوهای متحرک، فضاهای باز با نور طبیعی، و تهویه‌ی طبیعی، به واحدهایی قابل انعطاف و کم‌مصرف تبدیل شده است. اصطلاح «واحدهای قابل تنفس» برای این بازطراحی به‌درستی انتخاب شده؛ چرا که در آن تراکم کاهش یافته، ارتباطات افقی و عمودی تقویت شده، و فضاهای مشترک از لحاظ انرژی و عملکرد، مستقل از تأسیسات سنگین طراحی شده‌اند.

این پروژه، در واقع نقدی بر منطق رایج تخریب و ساخت مجدد است، منطقی که در بسیاری از شهرهای ایران نیز بدون ارزیابی چرخه عمر، سالانه هزاران مترمربع سازه قابل استفاده را نابود می‌کند.

معماری بدون پیچ و جوش؛ پابون اشتوتگارت

در بخشی دیگر، پابونی تجربی از دانشگاه اشتوتگارت به نمایش درآمده که با ترکیب الیاف گیاهی (مانند کتان) و تکنولوژی ساخت رباتیک ساخته شده است. ویژگی شاخص این سازه، فقدان هرگونه پیچ، جوش یا اتصال مکانیکی معمول است. الیاف به‌صورت پیوسته و بر پایه الگوریتم‌های محاسباتی، تنیده و شکل داده شده‌اند تا هم ساختار باربر را تشکیل دهند، و هم پوسته‌ی بیرونی را.

نتیجه نهایی، سازه‌ای فوق‌العاده سبک، منعطف، و قابل بازیافت است که مقاومت بالایی در برابر تنش‌های حرارتی و لرزه‌ای دارد. طراحی چنین ساختاری بدون هیچ‌گونه اضافه‌وزن یا مصرف مصالح سنگین، به‌ویژه در مناطقی با دسترسی محدود یا منابع طبیعی آسیب‌پذیر، می‌تواند الگویی بسیار مؤثر باشد.

این پروژه، در عین سادگی، نمونه‌ای است از آنچه می‌توان معماری داده‌محور و سازگار با طبیعت نامید - رویکردی که متأسفانه در فضای طراحی دانشگاهی و اجرایی ایران کمتر جدی گرفته شده است.

دیوارهای خاکی پیش‌ساخته؛ پاسخ اضطراری به بحران

پروژه‌ای از ایتالیا، نمونه‌ای از سیستم دیوارهای خاکی پیش‌ساخته را معرفی می‌کرد. این دیوارها از خاک فشرده‌شده همراه با مواد تقویت‌کننده طبیعی (مانند الیاف گیاهی یا آهک) ساخته شده و به گونه‌ای طراحی شده‌اند که بتوان آن‌ها را در محل نصب، و در صورت نیاز، جمع‌آوری و جابجا کرد.

کاربرد اصلی این سیستم در شرایط بحرانی است؛ از جمله ساخت پناهگاه‌های اقلیمی، اسکان موقت در مناطق آسیب‌دیده، یا پروژه‌های با زمان‌بندی کوتاه در محیط‌هایی با زیرساخت محدود. بدون نیاز به ماشین‌آلات سنگین، بدون سیمان، و با استفاده از تکنولوژی فشرده‌سازی مکانیکی سبک، این سیستم نه تنها پاسخ‌گوی نیاز فوری است، بلکه

چرخه عمر، بازیافت‌پذیری و زیست‌پذیری را نیز در خود دارد.

مصالح بومی، اقلیم محلی، و معماری برای بقا

در کنار پروژه‌هایی که با فناوری‌های پیشرفته ساخته شده‌اند، نمایشگاه WEtransFORM به نمونه‌هایی نیز پرداخته که بر پایه مصالح بومی و رفتار اقلیمی محلی طراحی شده‌اند. این بخش از نمایشگاه، تأکید خاصی بر پایداری فرهنگی، منطقه‌ای و حتی اقتصادی پروژه‌ها دارد.

خاک کوبیده و فناوری نوین؛ بازگشت مصالح بومی

در یکی از غرفه‌ها، پروژه‌ای ارائه شده بود که در آن خاک کوبیده (rammed earth)، به‌عنوان یکی از قدیمی‌ترین مصالح ساختمانی بشری، در ترکیب با فناوری‌های جدید مهندسی مورد استفاده قرار گرفته بود. هدف این پروژه، اثبات این موضوع بود که مصالح بومی، اگر درست تحلیل و مهندسی شوند، می‌توانند به پاسخ‌هایی کاملاً معاصر و حتی آینده‌نگر تبدیل شوند. در این سازه، خاک منطقه با نسبت مشخصی از آب، الیاف گیاهی و ماده پایدارکننده، در قالب‌های فشرده و لایه‌به‌لایه کوبیده شده بود؛ به گونه‌ای که هم عایق حرارتی مناسبی ایجاد می‌کرد، هم مقاوم در برابر بارهای سازه‌ای و هم با قابلیت بازیافت کامل، اجرای این نوع دیوارها با نیروی انسانی آموزش‌دیده، بدون نیاز به ماشین‌آلات سنگین و بدون مصرف آب یا انرژی زیاد انجام شده بود.

این نمونه، نه تنها یادآور سنت‌های بومی در مناطق خشک و کوهستانی ایران است، بلکه نشان می‌دهد چگونه با سرمایه‌گذاری روی دانش فنی و روش اجرا، مصالحی که امروز در ایران نادیده گرفته می‌شوند، می‌توانند به راه‌حل‌های آینده‌محور تبدیل شوند.

طراحی داده‌محور؛ ساختمان‌هایی که با اقلیم تعامل دارند

در پروژه‌ای دیگر، طراحی کامل بنا (از سایه‌اندازهای پشت پنجره، بازشوها،

تا مسیرهای حرکتی) بر اساس تحلیل داده‌های اقلیمی یک محله شهری انجام شده بود. با استفاده از مدل سازی رفتار باد، تابش خورشید، رطوبت و دمای روزانه و سالانه، طرحی به دست آمده بود که به صورت اتوماتیک خود را با شرایط واقعی محیط تطبیق می‌داد.

برای مثال، بازشوهای پنجره به گونه‌ای طراحی شده بودند که در ساعات مختلف روز و فصول گوناگون، شدت نور و جریان هوا را بهینه کنند؛ بدون نیاز به سیستم‌های تهویه‌ی مکانیکی. سایه‌بان‌ها بر اساس مسیر حرکت خورشید شکل گرفته بودند، و مسیرهای حرکتی در فضا نیز به گونه‌ای چیده شده بودند که تعادل بین حرکت انسان و مصرف انرژی حفظ شود.

این پروژه‌ها بیش از آنکه به دنبال نمایش تکنولوژی باشند، بیانگر یک تغییر پارادایم هستند: معماری نه برای پاسخ به فرم یا تقاضای بازار، بلکه برای سازگاری با محیط، کاهش مصرف انرژی، و طراحی برای بقا.

سازه‌هایی که زنده‌اند؛ تنفس معماری در مقیاس زیستی

در بخشی خاص از نمایشگاه WEtransFORM، پروژه‌هایی ارائه شده بودند که مرز میان «معماری» و «زیست‌فناوری» را از میان برداشته‌اند. این سازه‌ها نه تنها مصرف‌کننده انرژی نبودند، بلکه خودشان بخشی از چرخه طبیعی محیط به‌شمار می‌رفتند؛ چیزی که در ادبیات نوین به آن architecture as a living system یا معماری به مثابه سیستم زنده گفته می‌شود.

دیوارهای زنده با پوشش میکروجلبک

در یکی از سالن‌های مرکزی، نمونه‌ای از یک دیوار آزمایشی ارائه شده بود که از چند لایه متخلخل ساخته شده و روی آن را لایه‌ای از میکروجلبک‌های فتوسنتزکننده پوشانده بود. این جلبک‌ها به کمک نور طبیعی موجود در فضا، دی‌اکسید کربن را جذب می‌کردند و ضمن تولید بیوماده، به کاهش دمای فضا نیز کمک می‌کردند.

درون دیوار، حسگرهای محیطی نصب شده بود که تغییرات دما، میزان CO₂ و رطوبت را در زمان واقعی ثبت و تحلیل می‌کردند. خروجی این تحلیل‌ها، از طریق یک سامانه تنظیم‌کننده، سرعت گردش هوا و شدت جذب نور را در سطح دیوار تغییر می‌داد؛ چیزی که به نوعی تنفس مصنوعی ساختمان تعبیر شده بود.

این پروژه، اگرچه در مقیاس محدود و پژوهشی ارائه شده، اما نگاه آن به معماری آینده بسیار روشن است: جایی که سازه‌ها نه فقط به محیط پاسخ می‌دهند، بلکه بخشی از اکوسیستم فعال پیرامون خود هستند.

سازه‌های تطبیقی با واکنش بی‌درنگ

در پروژه‌ای دیگر، نمای خارجی یک سازه به صورت خودتنظیم طراحی شده بود. اجزای نما - مانند تیغه‌های متحرک، لایه‌های نیمه‌شفاف، و سطوح انعکاسی - در طول روز نسبت به شدت نور، زاویه تابش خورشید و حتی حرکت افراد در داخل ساختمان واکنش نشان می‌دادند. فناوری به‌کاررفته در این پروژه شامل استفاده از الگوریتم‌های هوش مصنوعی، حسگرهای نوری و حرارتی، و مواد با حافظه شکل (shape-memory materials) بود. به این ترتیب، ساختمان در طول روز و سال، رفتار خود را بر اساس الگوی واقعی زندگی درون و بیرون، تنظیم می‌کرد؛ درست مانند پوست دوم بدن. این نوع نگاه، از معماری انتظار ندارد که صرفاً فضا را تعریف کند، بلکه از آن می‌خواهد زنده باشد، یاد بگیرد و با محیط گفت‌وگو کند.

از بُن تا تهران؛ فاصله‌ای از جنس نگاه

در مرور پروژه‌های نمایشگاه WEtransFORM، شاید نخستین چیزی که به ذهن می‌رسد تفاوت امکانات، دسترسی به فناوری یا حمایت مالی باشد. اما آن‌چه در واقع این پروژه‌ها را از تجربه‌ی ما در ایران جدا می‌کند، نه تکنولوژی، بلکه نوع نگاه به مسئله ساخت‌وساز است. در بسیاری از طرح‌های ارائه‌شده،

نقطه شروع «کمبود» بوده نه «وفور»؛ کمبود منابع، کمبود فضا، کمبود انرژی، و گاه حتی کمبود زمان در شرایط بحرانی. اما همین محدودیت‌ها، تبدیل به بستری برای خلاقیت شده‌اند.

در ایران، ساخت‌وساز همچنان درگیر نگاه کلاسیک به توسعه است: بزرگ‌سازی، تخریب و بازسازی، مصرف منابع جدید و نادیده‌گرفتن ظرفیت‌های موجود. مفاهیمی چون بازآفرینی سازه‌ها، طراحی اقلیمی، مصالح بومی، یا معماری داده‌محور، اگر هم در محافل دانشگاهی مطرح می‌شوند، معمولاً راهی به پروژه‌های واقعی پیدا نمی‌کنند.

درحالی‌که در نمایشگاه بُن، بسیاری از پروژه‌ها با ساده‌ترین مصالح، الگوریتم‌های رایگان، و حتی در مقیاس‌های کوچک محلی طراحی شده بودند؛ اما به دلیل داشتن یک منطق روشن، هدف‌محور و مشارکتی، تأثیرگذاری زیادی داشتند.

باید پذیرفت که در شرایط امروز ایران، صحبت از آینده‌ی اقلیمی و طراحی پایدار برای بسیاری از فعالان صنعت هنوز «لوکس» به نظر می‌رسد. اما همین تصور، خود ریشه‌ی عقب‌ماندگی است. در شرایطی که بحران کم‌آبی، فرسایش زیرساخت‌ها، و تهدیدات اقلیمی در کشور روزبه‌روز واقعی‌تر می‌شوند، بی‌توجهی به این مفاهیم نه تنها ناپایدار است، بلکه پرهزینه و حتی خطرناک است.

نمایشگاه WEtransFORM از این نظر الهام‌بخش بود که نشان داد برای گام برداشتن در مسیر معماری پایدار، لازم نیست منتظر پایان تحریم‌ها، بودجه‌های میلیاردی یا فناوری‌های وارداتی باشیم. کافی‌ست تعریف‌مان از «ساختن» را تغییر دهیم. کافی‌ست به آنچه داریم، از مصالح گرفته تا نیروی انسانی و تجربه‌ی بومی، دوباره نگاه کنیم. و از همه مهم‌تر، نگاه‌مان را به آینده، به اقلیم، و به مسئولیت اجتماعی، بخشی از فرایند طراحی و اجرا قرار دهیم - نه پسوند اختیاری آن.

کمیسیون روابط عمومی

و امور بین المللی سندیکای شرکت‌های

ساختمانی ایران

بازدیدکننده نمایشگاه

WEtransFORM

بُن خرداد ۱۴۰۴

پیام‌آبادگران
خرداد
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

سندیکا مرکز ملی مدیریت ساخت ایران

تاریخ: ۱۴۰۴/۰۴/۲۸
شماره: ۱۴۰۴/۶۷۳۹۸/ص
پیوست:

شماره ثبت: ۹۴

تأسیس: ۱۳۲۶

به نام خدا

جناب آقای دکتر وکیلی

مدیر محترم نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور

موضوع: درخواست اعلام نظر در خصوص مهلت‌های قانونی در رسیدگی، تصویب و ابلاغ
تغییر مدت پیمان (موضوع ماده ۳۰ شرایط عمومی پیمان)

با سلام؛

به استحضار می‌رساند برخی از شرکتهای عضو این سندیکا در ارتباط با مهلت انجام رسیدگی و اعلام نظر کارفرما و یا مهندس مشاور به درخواستهای پیمانکار و بلاخص رسیدگی به گزارش توجیه تأخیرات موضوع ماده ۳۰ شرایط عمومی پیمان (تغییر مدت پیمان) تصویب و ابلاغ آن در قراردادهای سه‌عاملی منعقد بر اساس بخشنامه شماره ۸۴۲/ ۵۴- ۱۰۸۸/۱۰۲ مورخ ۱۳۷۸/۳/۳ (ابلاغ موافقتنامه، شرایط عمومی پیمان و شرایط خصوصی پیمان) ابهاماتی را مطرح می‌کنند که به لحاظ عدم شفافیت در شرایط عمومی پیمان، موجبات توقف عملیات تدارک، اجرا و اتمام را فراهم می‌سازد.

نظر به اینکه تمهیدهای قانونی نهایتاً با تأیید کارفرما پس از اتمام مدت اولیه پیمان یا دوره تمدید قبلی انجام می‌گردد از اینرو وقفه زمانی ایجاد شده در تمدید مدت پیمان بدلیل جاری نبودن موافقتنامه و قادر نبودن پیمانکار به اجرای کار در کارگاه طبق قوانین کار و سازمان تأمین اجتماعی و سایر محدودیت‌های حقوقی از تاریخ خاتمه مدت پیمان و یا تمدید مدت، تا مرحله ابلاغ مدت تمدید، خارج از قصور پیمانکار بوده و دارای تبعات عدیده می‌باشد که بغضاً حل و فصل آن موارد موجبات بروز خسارت قابل توجه می‌گردد.

از اینرو به جهت عدم ایجاد وقفه زمانی در تمدید قانونی ضروریست مهلت‌های مربوط به رسیدگی مهندس مشاور و تأیید و ابلاغ کارفرما مشخص و اعلام گردد.

تقاضا دارد مقرر فرمایند نظر آن امور محترم را به این سندیکا اعلام نمایند.

تسریع در اعلام نظر آن امور محترم موجب امتنان است.

با تقدیم احترام
محمود مصطفی زاده

پیام‌آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

انجمن پیمانکاران ملی ایران

تاسیس ۱۳۲۶

تاریخ: ۱۴۰۴/۰۴/۲۹
شماره: ۱۴۰۴/۶۷۴۰۰/ص
پیوست:

شماره ثبت: ۹۴

به نام خدا

جناب آقای دکتر وکیلی ریاست محترم امور نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور موضوع: افزایش بی رویه نرخ سیمان

با سلام؛

احتراماً، همانطوریکه مستحضرد ناترازی انرژی در حوزه برق و گاز منجر به تعطیلی و یا توقف تولید کارخانه‌های تولید سیمان گردیده که این امر در افزایش بی سابقه قیمت سیمان و تاثیر آن بر شرایط بازار کار و عدم امکان تهیه به موقع برای پروژه‌های عمرانی را موجب شده است که در برخی از موارد و بالاجبار موجب توقف و تعطیلی پروژه‌های اجرایی شده است که این عامل همراه با ضرر و زیان فاحش برای مجریان پروژه‌های عمرانی بوده و مضافاً افزایش قیمت سیمان و کمبود آن در سایر عوامل نظیر دستمرد نیروی کار و هزینه حمل و نقل و توزیع آن نیز تاثیر داشته است.

خواهشمند است با عنایت به موضوعات فوق که در پی درخواستهای مکرر اعضای این صنف می باشد درخواست دارد ترتیبی اتخاذ فرمایند که در هر شرایطی سیمان مورد نیاز پروژه‌های عمرانی و زیر بنایی با قیمت مصوب تامین گردد و در نهایت در شاخص‌های تعدیل و یا بهر طریقی مقدور است جبران ضرر و زیان شرکت‌های پیمانکاری جبران گردد. پیشاپیش از بذل توجه و دستور اقدامی که مبذول می فرمائید سپاسگزاری می نماید.

با تقدیم احترام
محمود مصطفی زاده

دبیر

آدرس: تهران خیابان طالقانی - خیابان شهید برادران مظفر (صای جنوبی) - شماره ۸۶ - کد پستی: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱

تلفن: ۶۶۴۶۹۱۰۵ - ۶۶۴۶۹۲۰۳۷ - ۶۶۴۶۰۱۹۵ - ۶۶۴۶۴۲۶۱ (ده خط) فاکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴
www.acco.ir info@acco.ir

پیام‌آبادگران
خردادو
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

رئیس کمیسیون احداث و خدمات فنی و مهندسی اتاق ایران خبر داد:

توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی با مشارکت در پروژه‌های صندوق اوپک

تهران از ۶ تا ۸ خرداد ماه

۱۴۰۴، صحنه یکی از مهم‌ترین

گردهمایی‌های بین‌المللی با

محوریت همکاری‌های توسعه‌ای

بود. به ابتکار وزارت امور

اقتصادی و دارایی جمهوری

اسلامی ایران، مجموعه‌ای از رویدادهای آموزشی،

تخصصی و شبیه‌سازی با مشارکت صندوق اوپک

برای توسعه بین‌المللی برگزار شد که نه تنها بستر

توانمندسازی شرکت‌های ایرانی را برای حضور در

بازارهای جهانی فراهم کرد، بلکه به صحنه‌ای برای

نمایش ظرفیت کارشناسان و پیمانکاران ایرانی، دیپلماسی اقتصادی و تعامل هدفمند با نهادهای بین‌المللی بدل شد.

در همین راستا و در گامی هماهنگ و هدفمند برای ارتقای حضور بین‌المللی شرکت‌های مهندسی ایرانی، سازمان سرمایه‌گذاری و

کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، کمیسیون خدمات فنی و مهندسی اتاق بازرگانی ایران و انجمن صادر کنندگان خدمات فنی و مهندسی،

با مشارکت رسمی صندوق توسعه بین‌المللی اوپک (OPEC Fund)، نخستین کارگاه بین‌المللی آموزش صادرات خدمات فنی و

مهندسی را روز سه شنبه ۶ خرداد برگزار کرد.

خدمات فنی
و مهندسی

پیام‌آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

جهانی برگزار شد.

حداقل سه پروژه را در یک سال اجرایی
کنند، میزان ارزآوری آن می‌تواند از صادرات
فعلی نفت ما پیشی بگیرد.

وی اضافه کرد: همکاری سازمان
سرمایه‌گذاری ایران در این زمینه با بخش
خصوصی می‌تواند زمینه ساز جهشی
در صدور خدمات فنی و مهندسی شود،
بنابراین ما در اتاق ایران تلاش می‌کنیم
سالانه دو یا سه کارگاه آموزشی با همکاری
اوپک برای انتقال اطلاعات به روز در این
زمینه برگزار کنیم.

سرمایه‌گذاری ۳ میلیارد دلاری صندوق
اوپک در پروژه‌های عمرانی در سال ۲۰۲۴
حسین کشیری نماینده ایران در صندوق
اوپک با بیان اینکه در سال ۲۰۲۴ میلادی
این صندوق پروژه‌هایی را به ارزش ۳
میلیارد دلار در بخش زیرساختی و در
حدود ۶۰ کشور و در قالب ۷۰ پروژه به
اجرا گذاشته است گفت: در تلاشیم مسیر

توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی با مشارکت در پروژه‌های صندوق اوپک

علی نقوی در نخستین کارگاه آموزشی اوپک
در حوزه صادرات خدمات فنی و مهندسی،
علی نقوی، رئیس کمیسیون احداث و
خدمات فنی و مهندسی اتاق بازرگانی ایران
از توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی
با مشارکت در پروژه‌های صندوق اوپک
خبر داد. وی افزود: ایران با بیش از ۵۰ هزار
شرکت صاحب صلاحیت در حوزه خدمات
فنی و مهندسی این ظرفیت را دارد که در
صدور خدمات فنی و مهندسی جلوتر از
سایر کشورهای منطقه فعال باشد.

رئیس کمیسیون احداث و خدمات فنی
و مهندسی اتاق ایران اظهار داشت: اگر
۲۰ شرکت ایرانی بتوانند به صورت مستمر

آیین افتتاح کارگاه آموزشی صندوق اوپک
جهت تقویت صادرات خدمات فنی و
مهندسی در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن
و کشاورزی ایران با حضور ابوالفضل
کوده‌ئی معاون وزیر اقتصاد و رئیس سازمان
سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و
فنی ایران، مدیرکل دفتر وام‌ها، مجامع و
مؤسسات بین‌المللی سازمان، مسئولان
اتاق بازرگانی، مدرسان صندوق اوپک و
پیمانکاران ایرانی برگزار شد.

پس از آیین افتتاح، کارگاه آموزشی با محوریت
معرفی ساختار، مأموریت و برنامه‌های
توسعه‌ای صندوق اوپک، فرآیند معرفی
پروژه‌ها برای تأمین مالی از سوی صندوق‌های
توسعه‌ای، الزامات شرکت در مناقصات
بین‌المللی و نحوه تهیه اسناد فنی و مالی،
معیارهای ارزیابی پیشنهادهای و روش‌های
افزایش شانس موفقیت، ظرفیت‌سازی برای
رقابت حرفه‌ای شرکت‌های ایرانی در بازارهای

دسترسی شرکت‌های ایرانی برای مشارکت در این پروژه‌ها را هموار کرده و چالش‌های آن را برطرف کنیم تا در سال آینده میلادی از این منافع و خدمات بهره لازم را ببریم.

ارایه وام‌های توسعه ای به کشورهای غیرنفی

محمد خزاعی، دبیر کل کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) با اشاره به آغاز کار صندوق اوپک از سال ۱۹۷۶ میلادی افزود: هدف از ایجاد صندوق اوپک این است که ۱۲ کشور عضو اوپک، سهامی را در صندوق عهده‌دار شده و از محل این سهام وام‌های توسعه ای به کشورهای غیرنفی بدهند، بنابراین کشورهای عضو اوپک نمی‌توانند از منابع صندوق استفاده کنند. وی اظهار داشت: این صندوق در طول ۴۹ سال گذشته موفق شده است در ۱۲۵ کشور عمدتاً آفریقایی و در پروژه‌های مختلف محیط زیستی، تأمین آب، راه‌سازی و ... مشارکت کند و به ندرت پیش آمده که این صندوق پروژه‌ای را ۱۰۰ درصد تأمین مالی کند. همچنین صندوق طی دوره فعالیت خود مبلغ ۲۹ میلیارد دلار در قالب ۲۰۰ پروژه اجرا شده مشارکت کرده که معادل ۱۵ درصد است.

خزاعی با بیان اینکه ایران چهارمین کشور سهامدار در این صندوق است، گفت: ما هم مثل دیگر کشورهای این صندوق اجازه استفاده از منابع آن را نداریم. اما می‌توانیم در پروژه‌هایی که صندوق در اجرای آن نقش دارد، مشارکت کنیم. این فرصت مهمی برای توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی است.

وی تصریح کرد: شرکت‌های ایرانی در این سال‌ها به دلیل تحریم‌ها نتوانستند در حد توان خود از این ظرفیت استفاده کنند. اما اکنون این فرصت فراهم است که اطلاعات مربوط به پروژه‌هایی که در هر جلسه تصویب می‌شود به کشور ارسال شده و در اختیار کمیسیون احداث و دیگر تشکلهای این حوزه قرار بگیرد تا بخش خصوصی بتواند در آن‌ها مشارکت داشته باشد.

نشست مشترک سازمان سرمایه‌گذاری و اتاق ایران

به دنبال برگزاری دوره‌های آموزشی با حضور اساتید صندوق توسعه اوپک به

همت سازمان سرمایه‌گذاری و کمیسیون خدمات فنی‌مهندسی و احداث اتاق ایران، روز چهارشنبه ۷ خرداد نشست مشترکی بین این دو نهاد با هدف معرفی توانمندی‌های صادراتی کشور برگزار شد.

ایران می‌تواند باز یگر کلیدی در صحنه صادرات خدمات فنی‌مهندسی باشد

نایب‌رئیس اتاق ایران، تأکید کرد: ایران با توانمندی بین‌المللی، نیروی انسانی ماهر و ظرفیت مهندسی موجود، می‌تواند به بازیگر کلیدی دنیا در صادرات خدمات فنی و مهندسی تبدیل شود.

نایب‌رئیس اتاق ایران در نشست مشترک سازمان سرمایه‌گذاری و کمیسیون خدمات فنی‌مهندسی و احداث اتاق ایران گفت: برگزاری کارگاه‌های آموزشی با مشارکت سازمان و اتاق ایران و با حضور اساتید صندوق اوپک فرصتی برای شرکت‌های خدمات فنی و مهندسی است تا در طرح‌های جهانی مشارکت کنند و از سیستم‌های مالی بین‌المللی بهره ببرند.

پیام باقری، نایب‌رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در این نشست به شرایطی اشاره کرد که دنیا به تعاملات تحول‌گرا بیش از هر زمان، نیاز دارد و گفت: برگزاری کارگاه‌های آموزشی صندوق اوپک با حضور اساتید این صندوق نویدبخش آغاز فصل جدیدی از مشارکت ایران در اجرای پروژه‌های بین‌المللی است. چراکه ایران با توانمندی بین‌المللی، نیروی انسانی ماهر و ظرفیت مهندسی موجود، می‌تواند به بازیگر کلیدی دنیا در صادرات خدمات فنی و مهندسی تبدیل شود.

او ادامه داد: برای مشارکت در طرح‌های جهانی به تسهیل شرایط، استفاده از ظرفیت کامل بخش خصوصی و حمایت‌های دولتی نیاز داریم که باید محقق شوند. در هر صورت توسعه اقتصادی و رشد پایدار می‌تواند با تکیه بر تقویت صادرات شکل بگیرد.

باقری در بخش دیگری از سخنان خود به آموزش نیروی کار ماهر، برخورداری از شیوه‌های جدید مدیریتی و تسهیل شرایط دسترسی به منابع مالی اشاره کرد و افزود: در این میان صندوق اوپک نقش کلیدی دارد. در واقع این رویدادی که در حال انجام است فرصتی برای شرکت‌های

خدمات فنی و مهندسی است تا در طرح‌های جهانی مشارکت کنند و از سیستم‌های مالی بین‌المللی بهره ببرند. نایب‌رئیس اتاق ایران افزود: باید گفتمانی با رعایت حقوق دو طرف و حفظ شرایط برد-برد شکل دهیم و سطح صادرات را ارتقا دهیم. در این رویداد تلاش شد سطح آگاهی شرکت‌کنندگان افزایش یابد و با به اشتراک گذاشتن نقطه‌نظرات، موانع را شناسایی کرده و به راهکارها برسیم تا سهم فعالان اقتصادی ایران در اجرای پروژه‌های بین‌المللی افزایش یابد.

نقشه راه توسعه صادرات خدمات فنی‌مهندسی تدوین شود

در نشست مشترک سازمان سرمایه‌گذاری، کمیسیون خدمات فنی‌مهندسی و احداث اتاق ایران و انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران که به دنبال کارگاه‌های آموزشی با حضور اساتید از صندوق اوپک برگزار شد، محمدرضا انصاری، رئیس انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران از لزوم معرفی شایسته ظرفیت‌های مهندسی ایران سخن گفت و تأکید کرد: از سال ۱۳۷۳ اولین صادرات در این بخش صورت گرفت و قانونی در همان سال تدوین شد که راه را برای صادرات خدمات فنی‌مهندسی باز می‌کرد تا آنجا که از سال ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۰ با شیب ۴۲ درصدی روند صعودی پیدا کرد. هر چند از سال ۹۰ به دلیل تحریم‌ها سطح صادرات این حوزه کاهش پیدا کرد.

این فعال اقتصادی تصریح کرد: بسیاری از مهندسان ایرانی در خارج از مرزها موفق به دریافت جوایز کیفیت شدند. امروز هم امیدواریم که مذاکرات به نتیجه برسد و مجدد صادرکنندگان خدمات فنی مهندسی بتوانند به اوج خود برگردند.

انصاری از ضرورت همراهی و حمایت‌های قانونی بانک‌ها از صادرات خدمات فنی و مهندسی سخن گفت و تأکید کرد: در سال‌های گذشته آیین‌نامه حمایت دولت از صادرات خدمات فنی و مهندسی تدوین شده بود و همچنان جاری است؛ اما بانک‌ها نسبت به اعمال آن مقاومت دارند. اگر این آیین‌نامه مجدد در دستورکار قرار گیرد، شرایط بهتر خواهد شد.

ساخت منطقه ۳ آزادراه تهران - شمال با رعایت کامل ملاحظات زیست محیطی

قالب پیوست ها و الزامات قانونی است. بازوند تاکید کرد: این دیدار برای رسیدن به یک گزینه بهینه در حوزه زیست محیطی به منظور ادامه عملیات اجرایی این پروژه راهبردی کشور است. معاون وزیر راه و شهرسازی تاکید کرد: هدف از اجرای این آزادراه توسعه زیرساخت های کشور با احترام به محیط زیست و میراث طبیعی کشور است و منطقه ۳ آزادراه تهران - شمال می تواند نمونه ای از توازن میان پیشرفت و حفاظت از طبیعت باشد. در پایان این جلسه مقرر شد: طی مدت دو هفته طراحی واریانت نهایی با رعایت همه این الزامات از سوی مشاور طرح در تعامل کامل با سازمان های ذیربط محیط زیست کشور تهیه و ارائه شود. ۱۹ خرداد

عملیات اجرایی هشت کیلومتر از این منطقه حفاصل خروجی تونل البرز تا ولی آباد برگزار شد. معاون وزیر راه و شهرسازی با اشاره به ویژگی های خاص این منطقه از نظر توپوگرافی و حساسیت های زیست محیطی اظهار داشت: با توجه به اهمیت حفظ محیط زیست این منطقه، دستیابی به یک واریانت اصلاحی با رعایت همه ملاحظات زیست محیطی، منابع طبیعی و ارزیابی های فنی از اولویت های اصلی در طراحی و اجرای این منطقه از آزادراه است. وی ادامه داد: تاکید وزیر راه و شهرسازی بر توسعه پایدار نشان دهنده سیاست ها و اولویت های این وزارتخانه با تعهد بر حفظ محیط زیست مناطق، دغدغه های کارشناسان و علاقمندان این حوزه در

مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل و نقل کشور از ادامه عملیات اجرایی باقی مانده آزادراه تهران - شمال با رعایت دقیق الزامات زیست محیطی و پیوست های مرتبط با منابع طبیعی خبر داد و گفت: منطقه ۳ آزادراه تهران - شمال می تواند نمونه ای از توازن میان پیشرفت و حفاظت از طبیعت باشد. به گزارش روز دوشنبه ایرنا از شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل و نقل کشور، در جلسه ای با حضور هوشنگ بازوند معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل این شرکت، مسئولان سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور و استان مازندران و سازمان محیط زیست، پیمانکار و مشاوران احداث منطقه ۳ آزادراه تهران - شمال به منظور برنامه ریزی برای انتخاب بهترین واریانت آغاز

مهندسان استرالیایی از لجن بتن ساختند

برای پسماند تصفیه آب است. لجن معمولاً در محل های دفن زباله دفع می شود که نه تنها زمین مورد نیاز را برای سایر کاربردها کاهش می دهد، بلکه به محیط زیست نیز آسیب می رساند و به انتشار کربن دی اکسید ناشی از حمل و نقل زباله منجر می شود. پروفیسور «یان ژوگه» (Yan Zhuge)، سرپرست این پژوهش گفت: یافته ها نشان می دهند که استفاده از ۲۰ تا ۴۰ درصد لجن حاصل از تصفیه آب، آن را به گزینه امیدوارکننده ای برای استفاده در لوله های فاضلاب تبدیل می کند. این کار پتانسیل افزایش طول عمر لوله های فاضلاب، کاهش هزینه های نگهداری و ترویج استفاده مجدد از محصولات جانبی تصفیه آب را دارد و در نتیجه به اقتصاد چرخشی کمک می کند. صنعت ساخت و ساز یکی از بزرگترین تولیدکنندگان گازهای گلخانه ای در جهان است، بنابراین اگر بتوانیم نیاز به سیمان را کاهش دهیم، به کاهش انتشار کربن کمک خواهیم کرد.

جنوب استرالیا، اثربخشی «مواد فعال شده با قلیا» (AAMS) را ارزیابی می کند و نشان می دهد که چرا آنها می توانند زیرساخت های فاضلاب را در سراسر جهان متحول کنند. نمونه های حاوی ۲۰ تا ۴۰ درصد لجن توانستند بیش از ۵۰ درصد مقاومت را در برابر فشار حفظ کنند. این ماده جدید، نفوذ باکتری های اکسیدکننده گوگرد را نیز محدود کرد و سرعت تخریب ناشی از کاهش اسید را کاهش داد. «ویوی دوان» (Weiwei Duan) از پژوهشگران این پروژه گفت: یک مزیت عمده دیگر نیز وجود دارد که یافتن یک کاربرد مقرون به صرفه و زیست محیطی

نمونه های حاوی ۲۰ تا ۴۰ درصد لجن توانستند بیش از ۵۰ درصد مقاومت را در برابر فشار حفظ کنند. این ماده جدید، نفوذ باکتری های اکسیدکننده گوگرد را نیز محدود کرد و سرعت تخریب ناشی از کاهش اسید را کاهش داد. مهندسان استرالیایی با استفاده از لجن پسماند آب در ساخت بتن پایدار، تحول بزرگی را در ساخت بتن ایجاد کردند. به گزارش ایسنا، مهندسان «دانشگاه جنوب استرالیا» (UniSA) نشان داده اند که یک ماده جدید مقاوم در برابر خوردگی، بیش از ۵۰ درصد قوی تر از سیمان و مقاوم در برابر تخریب ناشی از اسید است. بتن به دلیل در دسترس بودن، مقرون به صرفه بودن و استحکام ساختاری، به طور گسترده برای ساخت لوله های فاضلاب استفاده می شود، اما به شدت مستعد خوردگی اسیدی و میکروبی است و به تعمیرات و نگهداری مداوم نیاز دارد که سالانه نزدیک به ۷۰ میلیارد دلار هزینه دارد. به نقل از نیوز وایز، پژوهش دانشگاه

اگر دادگاه تجدیدنظر رأی بدوی را نقض و پرونده را به مرجع صالح ارسال کند، شعبه ارجاعی می‌تواند قرار عدم صلاحیت صادر کند؟

اداره کل حقوقی قوه قضاییه در یک نظریه مشورتی به سوالی مبنی بر اینکه چنانچه دادگاه تجدیدنظر رأی بدوی را نقض و پرونده را به مرجع صالح ارسال کند، آیا شعبه مرجع اولیه می‌تواند خلاف رأی دادگاه تجدیدنظر، قرار عدم صلاحیت صادر کند؟ پاسخ داد.

اداره کل حقوقی قوه قضاییه در نظریه مشورتی مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۳۰ به سوالی مبنی بر اینکه چنانچه دادگاه تجدیدنظر رأی بدوی را نقض و پرونده را به مرجع صالح ذاتی یا محلی ارسال کند، با توجه به اینکه اظهار عقیده دادگاه تجدیدنظر در مقام حل اختلاف موضوع ماده ۲۷ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی نبوده، آیا شعبه مرجع اولیه می‌تواند خلاف رأی دادگاه تجدیدنظر، قرار عدم صلاحیت صادر کند؟ پاسخ داد.

نظریه مشورتی شماره ۷/۱۴۰۳/۱۱۰۰ اداره کل حقوقی قوه قضاییه استعلام:

چنانچه دادگاه تجدیدنظر در راستای اجرای بند «پ» ماده ۴۵۰ قانون آیین دادرسی کیفری، رأی بدوی را نقض و پرونده را به مرجع صالح ذاتی یا محلی ارسال کند، با توجه به اینکه اظهار عقیده دادگاه تجدیدنظر در مقام حل اختلاف موضوع ماده ۲۷ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی نبوده، آیا شعبه مرجع اولیه (بر اساس تصمیم دادگاه تجدیدنظر) می‌تواند خلاف رأی دادگاه تجدیدنظر عمل نموده

و قرار عدم صلاحیت صادر کند؟

نظریه مشورتی اداره کل حقوقی قوه قضاییه:

مستفاد از ماده ۳۱۷ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ و با لحاظ ملاک ماده ۳۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب ۱۳۷۹، در فرض پرسش که دادگاه تجدیدنظر رأی تجدیدنظرخواسته را به لحاظ عدم رعایت موازین مربوط به صلاحیت ذاتی یا محلی از سوی دادگاه نخستین، نقض و نزد مرجع صالح ارسال کرده است؛ چنانچه مرجع قضایی مرجع اولیه که

دادگاه تجدیدنظر استان آن را صالح به رسیدگی دانسته است، از حیث سلسله مراتب، به عنوان مرجع تالی دادگاه تجدیدنظر محسوب شود، این مرجع مکلف به پذیرش صلاحیت تعیین شده و انجام رسیدگی است؛ اما در صورتی که مرجع یادشده در سلسله مراتب مرجع قضایی ارسال‌کننده (دادگاه تجدیدنظر) نباشد؛ مانند آنکه، مربوط به استان دیگری بوده و یا به مانند دادگاه‌های نظامی دارای صلاحیت ذاتی غیر مرتبط با دادگاه تجدیدنظر استان باشد، این مرجع الزامی به تبعیت از تشخیص صلاحیت دادگاه تجدیدنظر استان ندارد. / میزان - ۲۱ تیر

آیین‌نامه راه‌های ایران (آرا) - آیین‌نامه پل‌های فولادی ابلاغ شد

ایران (آرا) - آیین‌نامه پل‌های فولادی» با شماره ۳۹۵ - ۸۰۰ در پایگاه اطلاع‌رسانی نظام فنی و اجرایی کشور منتشر شده است. این ضابطه که از نوع ضوابط فنی (نشریه) اجباری (لازم‌الاجرا) است، به استناد ماده ۳۴ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور و تبصره ذیل بند (۳ - ۱) ماده (۴) سند نظام فنی و اجرایی یکپارچه کشور، ابلاغ شده است. ۱۷ خرداد

«آیین‌نامه راه‌های ایران (آرا) - آیین‌نامه پل‌های فولادی» در قالب بخشنامه‌ای از سوی معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور به دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران ابلاغ شد. به گزارش مرکز روابط عمومی، امور بین‌الملل و مدیریت دانش سازمان برنامه و بودجه کشور؛ «آیین‌نامه راه‌های

آیا کارفرما ملزم به جبران خسارت پیمانکار است؟

موارد مسئولیت کارفرما به جبران خسارت پیمانکار یا اشخاص ثالث در شرایط عمومی پیمان، تصریح شده است؛ بر این اساس، خارج از موارد مصرح یادشده نمی توان به نحو اطلاق پیمانکار را ملزم به جبران خسارات دانست. با توجه به مفاد ماده ۴۸ شرایط عمومی پیمان، آیا صرف ابلاغ خاتمه پیمان به نحو مطلق از سوی کارفرما به پیمانکار بدون تصریح به موارد کارهای ناتمام که موجب خطر و زیان مسلم است و عدم ارزیابی و تعیین قیمت کارهای انجام شده و مصالح موجود (پای کار) و دیگر موارد مصرح در آن ماده و عدم اقدام پیمانکار در تحویل و رفع عیب به دلیل عدم مطالبه کارفرما، از موجبات ضمان پیمانکار است؟

پاسخ در خصوص موارد الزام کارفرما و پیمانکار به جبران خسارات وارده نسبت به یکدیگر و اشخاص ثالث:

و یا انجام کارهای ناتمام را در پی داشته باشد.

بر این اساس، در فرض سؤال که کارفرما به تعهدات خود وفق ماده ۴۸ شرایط عمومی پیمان عمل نکرده و به صرف اعلام خاتمه یافتن پیمان، موارد کارهای ناتمام که موجب خطر یا زیان مسلم است را در ابلاغ به پیمانکار اعلام نکرده و نیز در خصوص میزان کارهای انجام گرفته و ارزش مصالح موجود ... ارزیابی لازم را صورت نداده است، نمی توان به نحو اطلاق پیمانکار را برای عدم تکمیل کارهای ناتمام که موجب خطر یا زیان مسلم است، مسؤول دانست؛ مگر آنکه به رغم عدم اقدام از سوی کارفرما در انجام وظایف مقرر موضوع ماده ۴۸ یادشده. همچنین ارکان مسئولیت مدنی نسبت به پیمانکار موجود و برقرار باشد که با لحاظ میزان تقصیر کارفرما در این زمینه، رسیدگی و اتخاذ تصمیم میشود. / میزان
۲۴ تیر

تاریخ آماده کردن کارگاه برای تحویل که نباید بیش از پانزده روز باشد و ابلاغ به پیمانکار؛ تعیین کارهایی که ناتمام ماندن آنها موجب بروز خطر یا زیان مسلم است در ابلاغ یادشده و اعطای مهلت به پیمانکار برای تکمیل این کارها و تحویل کارگاه به کارفرما. در بندهای «الف» و «ب» این ماده نیز تحویل موقت و قطعی کارهای ناتمام و وظایف پیمانکار در خصوص هر یک از این دو وضعیت پیش بینی شده و در خصوص مصالح و تجهیزات موجود نیز به شرح بند «ج» ماده تعیین تکلیف شده است؛ ذکر تفصیلی تعهدات هر یک از کارفرما و پیمانکار در بندهای مختلف این ماده، در واقع مبین شرایط مورد توافق برای تحقق مسئولیت هر یک از طرفین به جبران خسارات و انجام کارهای ناتمام و رفع عیب... است؛ عدم انجام هر یک از این تعهدات مصرح، ممکن است عدم مسئولیت طرف مقابل در جبران خسارت

اولاً، در مواد مختلفی از شرایط عمومی پیمان؛ از جمله بندهای «ب»، «و» و «ح» ماده، ۲۱ ماده، ۲۳ بند «و» ماده ۲۸ و جزء ۳ ذیل بند «ب» ماده، ۴۳ موارد مسئولیت پیمانکار به جبران خسارات وارده به کارفرما یا اشخاص ثالث پیش بینی شده است. در جزء ۵ ذیل بند «ب» ماده ۵۰ نیز فرض فسخ و یا خاتمه پیمان طبق مواد ۴۶ و ۴۸ و جبران خسارت تأخیر غیرمجاز پیمانکار نسبت به برنامه تفصیلی با رعایت ماده ۳۰ شرایط عمومی پیمان پیش بینی شده است؛

همچنین موارد مسئولیت کارفرما به جبران خسارت پیمانکار یا اشخاص ثالث؛ از جمله ذیل بند «ج» ماده، ۲۱ بند «ه» ماده، ۲۸ جزء ۲ ذیل بند «ب» ماده ۴۳ و بند «د» ماده ۴۸ شرایط عمومی پیمان، تصریح شده است؛ بر این اساس، خارج از موارد مصرح یادشده نمیتوان به نحو اطلاق پیمانکار را ملزم به جبران خساراتی دانست که از ترک فعل و یا مسامحه کارفرما یا در انجام وظایف ناشی میشود.

ثانیاً، در ماده ۴۸ شرایط عمومی پیمان به کارفرما اجازه داده شده است پیش از اتمام کارهای موضوع پیمان و بدون آنکه تقصیری متوجه پیمانکار باشد، به مصلحت کارفرما یا به علل دیگر، پیمان را خاتمه دهد.

در این ماده برای این اختیار کارفرما شرایطی پیش بینی شده است؛ تعیین

پیام آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

اقتصاد ایران و صنعت احداث

علی نقوی
رئیس کمیسیون خدمات فنی،
مهندسی و احداث اتاق ایران

در روزهایی که ایران از التهاب جنگ عبور کرده و دوباره در مسیر بازسازی امید قدم برمی دارد، بد نیست برای لحظه ای نگاهمان را از سیاست و اخبار روز دور کنیم و به یارانی این سرزمین بنگریم؛ به یارانی که در تمام فراز و فرودها، بی ادعا، بی هیاهو، اما با اراده، در کنار ایران ایستاده اند؛ صنعت احداث کشور؛ ارتش پیاده توسعه ایران.

شرکت های پیمانکاری، مهندسان مشاور و متخصصان فنی کشور، نه تنها سازندگان، بلکه معماران صبور آبادانی بوده اند.

در روزهایی که ایران از التهاب جنگ عبور کرده و دوباره در مسیر بازسازی امید قدم برمی دارد، بد نیست برای لحظه ای نگاهمان را از سیاست و اخبار روز دور کنیم و به درون این سرزمین بنگریم؛ به یارانی که در تمام فراز و فرودها، بی ادعا، بی هیاهو، اما با اراده، در کنار ایران ایستاده اند؛ صنعت احداث کشور؛ ارتش پیاده توسعه ایران. شرکت های پیمانکاری، مهندسان مشاور و متخصصان فنی کشور، نه تنها

سازندگان، بلکه معماران صبور آبادانی بوده اند. از دل کوه و کویر تا مرزهای دوردست، هر جا پلی بنا شد، شهری جان گرفت یا ویرانه ای پس از جنگ یا زلزله دوباره قد کشید، صدای گام های این ارتش خاموش شنیده شد، بی پرچم، بی تریبون، اما همیشه حاضر. سال هاست که بودجه های عمرانی کشور یا ناچیز بوده اند یا ناپایدار. در هیاهوی تصمیم گیری های اضطراری، سهم توسعه زیرساخت ها آب می رود و نخستین قربانی کسری بودجه، پروژه های عمرانی اند؛ ردیف هایی که یا تخصیص نمی یابند یا در نیمه راه رها می شوند. اما در تمام این سال ها، صنعت احداث کشور ایستاده ماند. بی حاشیه، بی صدای رسانه ای، اما با صبوری ملی. با سلیلی صورت خود را سرخ نگه داشت تا چهره ایران رنگ امید بگیرد. ایران بدون داشتن صنعت احداث توانمند، به آینده ای آباد نخواهد رسید. هیچ برنامه توسعه ای بدون جاده ای که آن را به حال پیوند دهد، و هیچ رویای ملی بدون مهندسی

که آن را ممکن کند، رنگ واقعیت نخواهد گرفت. صنعت احداث، فقط معمار آبادانی نیست؛ بنیانگذار اعتماد، اشتغال و امنیت اقتصادی است. در جهان امروز، کشورها نه با زرادخانه ها، بلکه با توان ساختن شان شناخته می شوند. سال هاست که مهندسان، مشاوران و پیمانکاران ایرانی، با همه دشواری ها ساختند و ماندند؛ نه از سر توقع، بلکه برای سربلندی این کشور. اما اکنون وقت آن رسیده است که این فداکاری دیرین، پاسخی درخور دریافت کند. بهترین پاسخ، فراهم کردن زمینه ای برای همکاری پایدار با کشورهای صاحب فناوری و شرکت های معتبر جهانی در حوزه مهندسی و دانش فنی است. مهندسی ایران برای پیشرفت بیشتر، نیازمند دسترسی به دانش روز و مشارکت در پروژه های بین المللی است؛ نیازی که تنها از مسیر روابط بین المللی فعال و رفع واقعی تحریم ها برآورده می شود. اگر امروز تصمیم درستی بگیریم، هم دینمان را به نسل وفادار سازندگان این کشور ادا کرده ایم و هم راه آینده را برای نسل های بعدی هموار ساخته ایم. ایران، با نیروی انسانی متعهد و جامعه مهندسی سختکوش خود می تواند فصل تازه ای از آبادانی را آغاز کند، مشروط بر آنکه این بار، اراده ملی، دیپلماسی توسعه و همکاری های بین المللی در کنار هم قرار گیرند.

پیام آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

اشتراک ماهنامه پیام آبادگران

نام و نام خانوادگی:

شرکت:

سمت:

نشانی و تلفن تماس:

جهت آبونمان مجله پس از واریز مبلغ ۱۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال برای اشتراک یکساله به حساب جاری ۱۱۰۴۲۹۱۰ (شماره شبا ۱۸۰۰۰۹۶ ۱۰ ۰۴۲۹ ۰۱۱۰ ۰۰۰۰ ۰۰۰۰ ۰۱۸۰ ۰۱۶۲ IR، شماره کارت ۱۶۰۴ ۱۰۷۷ ۸۳۷۰ ۵۸۵۹) نزد بانک تجارت شعبه کار کد ۱۸۰۰۰۹۶ به نام سندیکای شرکت های ساختمانی ایران، تصویر فیش واریزی از طریق شماره ۰۹۰۲۶۴۶۴۲۶۱-۰۹۱۱۷۷۸۸۱۲۴ در فضای مجازی (ایتا و بله تلگرام، واتساپ) یا فکس به شماره ۰۶۴۶۴۰۸۴ و یا ایمیل payamabadgaran.ir@gmail.com ارسال نمایید. جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانید با شماره تلفن های ۰۶۶۹۷۱۴۰۰ (انتشارات سندیکا) - ۰۶۶۴۶۴۲۶۱ (دبیرخانه سندیکا) تماس حاصل فرمایید.

کمیسیون روابط عمومی و بین الملل سندیکای شرکت های ساختمانی ایران، با هدف ارتقای آگاهی و ارتباط فعال با تحولات جهانی در حوزه زیرساخت و توسعه پایدار، از این شماره تصمیم گرفته است در هر شماره، یکی از گزارش های مهم بین المللی را که می تواند برای اعضای سندیکا و فعالان صنعت ساخت و ساز در ایران الهام بخش باشد، به شکلی مستند، منظم و کاربردی بازنشر و معرفی کند. این اقدام در پاسخ به نیاز فزاینده برای آشنایی با تجربیات کشورهای انجام می شود که در مواجهه با چالش های پیچیده زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی، به دنبال طراحی چارچوب های هوشمندانه و چندبُعدی برای تصمیم گیری در بخش ساخت و ساز، انرژی و توسعه زیرساخت بوده اند.

گزارشی که در این شماره منتشر می شود، نخستین گام در این مسیر است: «چارچوب ارزیابی اثرات گذار اقلیمی؛ مطالعه موردی اندونزی» منتشر شده توسط نهاد بین المللی Climate Policy Initiative. این گزارش نه تنها به سیاست گذاران این کشور در طراحی مسیرهای واقع بینانه و منصفانه برای کاهش آثار تغییرات اقلیمی کمک کرده، بلکه با ابزارهای تحلیلی خود، الگوهای تازه ای برای کشورهای در حال توسعه فراهم آورده است.

ما در اینجا تلاش کرده ایم تا با حفظ امانت علمی، خلاصه ای دقیق و قابل استفاده از این گزارش مهم ارائه کنیم. نسخه کامل این گزارش، برای علاقه مندان، در اختیار قرار خواهد گرفت.

امید است که انتشار این دست از منابع، زمینه ساز گفت و گویی عمیق تر در میان اعضای صنف درباره آینده صنعت احداث، نقش ما در توسعه پایدار و نیاز به نگاه های جدید تر و منسجم تر باشد.

چارچوب اثرات گذار اقلیمی: مطالعه موردی اندونزی

خلاصه ای مستند و ساختاریافته از گزارش Climate Transition Impact Framework – Indonesia Case Study

منتشر شده توسط Climate Policy Initiative (CPI) سال انتشار: ۲۰۲۳

می کند. در واقع، CTIF تلاش می کند به این سؤال پاسخ دهد: «در مسیر گذار به اقتصاد کم کربن، چه کسانی هزینه خواهند داد و چه کسانی بهره خواهند برد؟» این رویکرد کمک می کند که سیاست گذاران، علاوه بر طراحی اهداف اقلیمی، به عدالت اجتماعی و بازتوزیع منابع نیز توجه کنند چیزی که در بسیاری از مدل های اقلیمی رایج، نادیده گرفته می شود.

بخش اول: اجرای چارچوب در اندونزی - سناریوها و روش تحلیل

برای بررسی تأثیر سیاست های اقلیمی در اندونزی، تیم تحقیقاتی CPI ابتدا یک سناریوی گذار اقلیمی واقعی و مطابق با اهداف دولت اندونزی طراحی کرد. این سناریو مبتنی بر تعهد کشور به رسیدن به بی طرفی کربنی تا سال ۲۰۶۰ بود یعنی «رسیدن به نقطه ای که میزان انتشار گازهای آلاینده با جذب آن ها برابر شود» و شامل مجموعه ای از اقدامات کلیدی در بخش انرژی، صنعت و حمل و نقل می شد.

اقدامات کلیدی در سناریوی گذار اندونزی

برخی از اصلی ترین اقدامات پیش بینی شده

۱. تعریف دقیق سناریوی گذار اقلیمی

با توجه به سیاست ها، تعهدات، و برنامه های اقلیمی کشور هدف، یک یا چند سناریوی واقع بینانه طراحی می شود.

۲. شناسایی و تعیین ابزارها و مسیرهای اصلی گذار

از جمله فناوری ها، سیاست های انرژی، برنامه های مالی و مالیاتی، یا تغییرات ساختاری در بخش های خاص اقتصاد.

۳. اندازه گیری پیامدهای اقتصادی و اجتماعی

با استفاده از مدل های اقتصاد کلان، داده های خانوار، و داده های بخشی، اثرات گذار بر اشتغال، تولید ناخالص داخلی، درآمد، قیمت ها، و نابرابری بررسی می شود.

۴. تحلیل پیامدها بر اساس شاخص های کلیدی عدالت اقلیمی و سیاست گذاری

برای نمونه بررسی اینکه کدام گروه های اجتماعی یا مناطق جغرافیایی بیشترین آسیب یا بیشترین منفعت را تجربه می کنند.

چرا چارچوب CTIF اهمیت دارد؟

یکی از نوآوری های اصلی این چارچوب آن است که به جای تمرکز صرف بر کاهش انتشار گازهای گلخانه ای، به اثرات انسانی و اجتماعی سیاست های اقلیمی توجه

مقدمه و اهداف چارچوب

در سال های اخیر، دولت اندونزی تعهدات اقلیمی مهمی در قالب برنامه های ملی و بین المللی همچون NDC (مشارکت ملی تعیین شده) و NZE (بی طرفی کربنی تا سال ۲۰۶۰) ارائه کرده است. در همین راستا، چارچوبی تحلیلی تحت عنوان Climate Transition Impact Framework (CTIF) توسط Climate Policy Initiative (CPI) توسعه یافته تا به سیاست گذاران و نهادهای اقتصادی کمک کند پیامدهای اجتماعی و اقتصادی گذار اقلیمی را بهتر درک، اندازه گیری و مدیریت کنند.

این چارچوب برای نخستین بار در قالب یک مطالعه موردی در کشور اندونزی پیاده سازی شده و سعی دارد نشان دهد که چگونه انتخاب های اقلیمی می توانند بر اشتغال، درآمد خانوار، قیمت انرژی، رشد اقتصادی، امنیت غذایی و نابرابری اجتماعی تأثیرگذار باشند.

هدف اصلی گزارش این است که ثابت کند طراحی مسیرهای گذار اقلیمی، اگر به درستی صورت گیرد، می تواند نه تنها از نظر زیست محیطی مفید، بلکه از نظر عدالت اجتماعی و بازتوزیع اقتصادی نیز مثبت باشد.

ساختار چارچوب CTIF

چارچوب CTIF به صورت نظام مند طراحی شده و شامل چهار گام کلیدی است:

پیام آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

خدمات تعمیر و نگهداری نیروگاه‌های پاک، و زیرساخت‌های حمل‌ونقل برقی رشد خواهند کرد. این یعنی اشتغال از یک حوزه به حوزه‌ای دیگر منتقل می‌شود؛ اما این انتقال به خودی خود ساده نیست و نیاز به برنامه‌ریزی دقیق برای آموزش و حمایت از نیروی کار دارد.

در سطح درآمد خانوارها، مشخص شد که اگر سیاست‌های اصلاح یارانه‌ها بدون تمهیدات حمایتی اجرا شوند، هزینه زندگی به‌ویژه در بخش انرژی برای خانوارهای کم‌درآمد افزایش می‌یابد. بنابراین، پیش از اجرای چنین سیاست‌هایی باید ابزارهایی برای جبران هزینه‌ها و حمایت هدفمند از اقشار آسیب‌پذیر پیش‌بینی شود.

از نظر نابرابری، نتایج نشان داد که اگر هیچ مداخله اصلاحی انجام نشود، فاصله درآمدی میان گروه‌های مختلف بیشتر خواهد شد. این موضوع در مناطق فقیرتر یا صنعتی‌تر که وابستگی بیشتری به سوخت‌های فسیلی دارند، شدیدتر است. برای نمونه، استان‌هایی که فعالیت‌های استخراجی یا تولید برق با سوخت فسیلی دارند، بیشتر تحت تأثیر منفی قرار می‌گیرند و لازم است با سرمایه‌گذاری در پروژه‌های جایگزین، این مناطق مورد حمایت قرار گیرند.

در بعد کلان اقتصادی نیز، مدل‌سازی نشان داد که اگرچه اجرای سناریوی گذار می‌تواند در کوتاه‌مدت فشارهایی بر اقتصاد وارد کند، اما در میان‌مدت و بلندمدت، با کاهش وابستگی به واردات سوخت و توسعه بازارهای نو، به رشد اقتصادی پایدارتری منجر خواهد شد. البته این پیامد مثبت تنها در صورتی تحقق می‌یابد که سیاست‌ها به‌درستی

سیاست‌هایی مثل یارانه‌های هدفمند می‌تواند برای کاهش اثرات منفی به‌کار گرفته شود.

ممنون بابت این دو نکته مهم. از اینجا به بعد متن را بدون بولت‌گذاری می‌نویسم و از واژگانی استفاده می‌کنم که طبیعی‌تر و روان‌تر در فارسی امروز جا افتاده‌اند. به جای عباراتی مثل «بی‌طرفی کربنی»، مثلاً می‌نویسیم «رسیدن به نقطه‌ای که میزان انتشار گازهای آلاینده با جذب آن‌ها برابر شود» یا در صورت نیاز، آن را ساده‌تر توضیح می‌دهیم.

در ادامه، بخش سوم گزارش را با همین شیوه نگارش ادامه می‌دهم:

بخش دوم: نتایج تحلیل اثرات واقعی گذار اقلیمی در اندونزی

نتایج مدل‌سازی این مطالعه نشان می‌دهد که اجرای سناریوی اقلیمی طراحی‌شده، تأثیرهای متفاوت و بعضاً متضادی بر بخش‌های مختلف جامعه و اقتصاد دارد. از یک سو، این گذار می‌تواند به رشد فعالیت‌های جدید در حوزه انرژی‌های نو منجر شود و فرصت‌های تازه‌ای برای اشتغال ایجاد کند، اما از سوی دیگر، ممکن است موجب تعطیلی تدریجی برخی از صنایع وابسته به سوخت‌های فسیلی شود و گروه‌هایی از نیروی کار را در معرض بیکاری یا کاهش درآمد قرار دهد.

در بخش اشتغال، کاهش تدریجی استفاده از زغال‌سنگ در تولید برق، باعث افت شدید تقاضا برای نیروی کار در این صنعت می‌شود. با این حال، هم‌زمان صنایعی مثل تولید تجهیزات خورشیدی،

عبارت بودند از:

- کاهش تدریجی استفاده از زغال‌سنگ برای تولید برق و جایگزینی آن با انرژی‌های تجدیدپذیر مانند خورشیدی و بادی.
- افزایش بهره‌وری انرژی در صنایع، ساختمان‌ها و وسایل نقلیه.
- افزایش استفاده از خودروهای برقی و کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی.
- اجرای سیاست‌های مالیاتی و قیمت‌گذاری برای کاهش مصرف انرژی‌های آلاینده.

روش اندازه‌گیری اثرات

برای سنجش تأثیر این سناریو بر اقتصاد و جامعه، از چند مدل اقتصادی استفاده شد. مهم‌ترین روش‌ها عبارت بودند از:

۱. مدل اقتصادی CGE (تعادل عمومی قابل محاسبه)

برای بررسی تأثیر کلان بر اقتصاد، مثل تغییر در رشد اقتصادی، اشتغال، و صادرات.

۲. مدل خانوارها (Microsimulation)

برای سنجش تأثیر سیاست‌ها بر سطح درآمد، هزینه خانوار، و نابرابری بین اقشار مختلف جامعه.

۳. تحلیل منطقه‌ای

برای بررسی اینکه کدام استان‌ها یا مناطق اندونزی بیشتر تحت تأثیر مثبت یا منفی قرار می‌گیرند.

شاخص‌هایی که مورد بررسی قرار گرفتند در این مطالعه، به‌جای تکیه صرف بر شاخص‌های زیست‌محیطی، روی شاخص‌های اجتماعی و اقتصادی نیز تمرکز شده بود. مهم‌ترین آن‌ها:

- نرخ اشتغال و بیکاری
- سطح درآمد خانوارها
- قیمت انرژی و تأثیر آن بر هزینه زندگی
- میزان رشد اقتصادی ملی
- میزان نابرابری درآمدی بین مناطق و گروه‌های اجتماعی

مثال مهم: تأثیر قیمت انرژی بر خانوارها یکی از یافته‌های مهم این گزارش آن بود که اگر قیمت انرژی (به‌ویژه برق) به‌خاطر حذف یارانه و گذار به انرژی پاک افزایش یابد، خانوارهای کم‌درآمد بیشتر تحت فشار قرار می‌گیرند. در اینجا، استفاده از مدل دقیق خانوار کمک کرد تا مشخص شود کدام دهک‌های درآمدی بیشتر در معرض آسیب هستند و در نتیجه،

The Climate Transition Impact Framework enables decision-makers to compare the potential socioeconomic impacts of various climate action pathways.

جامعه و بخش خصوصی تأکید می‌کند. اگر مردم ندانند که هدف از یک سیاست چیست و چه منافعی برای آن‌ها خواهد داشت، طبیعی است که در برابر آن مقاومت نشان دهند. بنابراین، گفت‌وگوی عمومی و انتشار اطلاعات دقیق، بخشی مهم از فرآیند گذار است.

نکته آخر، پیشنهاد به استفاده از همین چارچوب CTIF در تصمیم‌گیری‌های آینده است. این چارچوب می‌تواند کمک کند تا قبل از اجرای هر سیاست، اثرات آن از زوایای مختلف - اقتصادی، اجتماعی، منطقه‌ای - پیش‌بینی و در نظر گرفته شود. به این ترتیب، احتمال موفقیت اجرای سیاست‌ها و پذیرش آن‌ها

بخش چهارم: جمع‌بندی نهایی از اندونزی تا دیگر کشورها

گزارش «چارچوب اثرات گذار اقلیمی - مطالعه موردی اندونزی» نشان می‌دهد که طراحی سیاست‌های زیست‌محیطی بدون در نظر گرفتن پیامدهای اجتماعی و اقتصادی، می‌تواند نتایج معکوس داشته باشد. به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه‌ای مانند اندونزی که ساختار اقتصادی آن‌ها شکننده‌تر، و اقشار آسیب‌پذیر بیشتری در معرض تغییرات هستند.

چارچوب CTIF این فرصت را فراهم می‌کند که پیش از اجرای هر سیاست اقلیمی، پیامدهای آن به‌طور دقیق و چندبعدی بررسی شود. این مدل، صرفاً به کاهش گازهای آلاینده توجه نمی‌کند؛ بلکه به این نکته اساسی می‌پردازد که چه کسانی در جامعه بیشتر سود یا زیان می‌بینند و چگونه می‌توان با سیاست‌های مکمل، نابرابری‌ها را کاهش داد.

نویسندگان گزارش تأکید می‌کنند که این چارچوب نه تنها برای اندونزی، بلکه برای بسیاری از کشورهای مشابه قابل استفاده است. به‌شرط آن‌که اطلاعات دقیق، داده‌های اقتصادی به‌روز، و همکاری بین نهادهای دولتی و پژوهشی در دسترس باشد. تجربه اندونزی همچنین نشان می‌دهد که موفقیت در گذار اقلیمی، فقط به تکنولوژی و منابع مالی بستگی ندارد؛ بلکه به درک درست از واقعیت‌های اجتماعی و اقتصادی، مشارکت مردم، و طراحی هوشمندانه سیاست‌ها وابسته است.

با قیمت‌ها افزایش پیدا کند، باید هم‌زمان سازوکاری برای حمایت از اقشار کم‌درآمد، مانند پرداخت‌های نقدی یا یارانه‌های هدفمند، پیش‌بینی شود. بدون این حمایت‌ها، سیاست‌ها ممکن است باعث نارضایتی اجتماعی و حتی توقف برنامه‌های اقلیمی شوند. همچنین تأکید شده که برنامه‌ریزی برای آموزش و آماده‌سازی نیروی کار امری ضروری است. بسیاری از شغل‌های سنتی در بخش‌هایی مثل نیروگاه‌های زغال‌سنگ یا صنایع سنگین، ممکن است در آینده از بین بروند. بنابراین، لازم است که سرمایه‌گذاری برای آموزش نیروی انسانی در زمینه‌های جدید مانند انرژی‌های تجدیدپذیر، خودروهای برقی، یا فناوری‌های بهره‌وری انرژی به‌موقع آغاز شود.

پیشنهاد دیگر، توجه ویژه به توسعه متوازن منطقه‌ای است. زیرا نتایج نشان دادند که اثرات گذار اقلیمی در برخی مناطق، به‌ویژه استان‌هایی که اقتصادشان به سوخت‌های فسیلی وابسته است، منفی‌تر و شدیدتر خواهد بود. برای جلوگیری از شکاف منطقه‌ای، باید پروژه‌های جایگزین و زیرساخت‌های جدید در این استان‌ها توسعه یابد تا اشتغال و درآمد از بین نرود.

گزارش همچنین بر شفافیت در سیاست‌گذاری اقلیمی و مشارکت فعال

طراحی و اجرا شوند و آثار اجتماعی نادیده گرفته نشوند.

ممنون بابت این دو نکته مهم. از اینجا به بعد متن را بدون بولت‌گذاری می‌نویسم و از واژگانی استفاده می‌کنم که طبیعی‌تر و روان‌تر در فارسی امروز جا افتاده‌اند. به جای عباراتی مثل «بی‌طرفی کربنی»، مثلاً می‌نویسیم «رسیدن به نقطه‌ای که میزان انتشار گازهای آلاینده با جذب آن‌ها برابر شود» یا در صورت نیاز، آن را ساده‌تر توضیح می‌دهیم.

بخش سوم: پیشنهادها برای گذار موفق اقلیمی در اندونزی

در پایان این مطالعه، گروه پژوهشی CPI مجموعه‌ای از پیشنهادها را عملی برای کمک به موفقیت‌آمیز شدن گذار اقلیمی در اندونزی ارائه می‌دهد. این پیشنهادها بر پایه نتایج مدل‌سازی و با هدف کاهش پیامدهای منفی اجتماعی، حفظ رشد اقتصادی، و افزایش مقبولیت عمومی سیاست‌های اقلیمی تنظیم شده‌اند.

یکی از اصلی‌ترین پیشنهادها این است که دولت باید سیاست‌های اقلیمی را همراه با برنامه‌های حمایتی اجتماعی اجرا کند. به عبارت ساده‌تر، اگر قرار است یارانه انرژی کاهش یابد

پیام‌آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

درس‌هایی از تجربه اندونزی برای ما

کمیسیون روابط عمومی و بین‌الملل سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

در دنیای امروز، دیگر نمی‌توان صنعت احداث را صرفاً به‌عنوان مجموعه‌ای از فعالیت‌های فنی و قراردادی دید. هر پروژه زیرساختی، هر تصمیم درباره انرژی یا حمل‌ونقل و حتی سیاست‌های مربوط به یارانه‌ها، همه و همه تأثیراتی فراتر از مرزهای مهندسی دارند؛ تأثیراتی بر اشتغال، نابرابری، توسعه منطقه‌ای و کیفیت زندگی شهروندان.

از این منظر، انتشار گزارش‌هایی مانند «چارچوب ارزیابی اثرات گذار اقلیمی، مطالعه موردی اندونزی» که در این شماره از ماهنامه سندیکا منتشر شده، می‌تواند فرصتی باشد برای بازاندیشی در نگاه ما به توسعه زیرساخت.

این گزارش، که توسط نهاد بین‌المللی Climate Policy Initiative تدوین شده، به دنبال آن است که نشان دهد چگونه یک کشور با استفاده از ابزارهای تحلیلی چندبعدی، می‌تواند تصمیمات اقلیمی خود را نه فقط از منظر کاهش آلاینده‌ها، بلکه از زاویه دید تأثیرات اجتماعی و اقتصادی نیز ارزیابی کند.

چنین نگاهی، برای ما در ایران نیز آموزنده است. ما در سال‌های اخیر با سیاست‌هایی در حوزه انرژی، ساخت‌وساز و تخصیص منابع مواجه بوده‌ایم که گرچه اهدافی توسعه‌گرا داشته‌اند، اما پیامدهای ناخواسته‌ای را برای مردم و فعالان اقتصادی به همراه آورده‌اند. در بسیاری موارد، نبود تحلیل‌های دقیق از تأثیرات تصمیم‌ها بر گروه‌های مختلف اجتماعی، باعث شده حتی سیاست‌های درست نیز با مقاومت عمومی یا ناکامی در اجرا روبه‌رو شوند.

چارچوب معرفی شده در این گزارش، با نام CTIF، روشی برای برطرف کردن همین خلأ است. این مدل، می‌کوشد با ترکیب داده‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی، تصویر واقع‌بینانه‌تری

بتوانند به کمک داده و تحلیل، تصمیماتی بگیرند که نه تنها از نظر فنی و مالی منطقی باشند، بلکه از منظر عدالت اجتماعی و پایداری نیز قابل دفاع باشند.

ایران با چالش‌های زیست‌محیطی و اقتصادی بسیاری مواجه است؛ از بحران آب و فرسایش منابع طبیعی گرفته تا رشد نابرابری‌ها و کاهش

توان مالی پروژه‌های عمرانی. در چنین شرایطی، انتقال تجربیات موفق دیگر کشورها و استفاده از مدل‌هایی که به چندصدایی و تحلیل دقیق اولویت می‌دهند، می‌تواند راهی برای تقویت تصمیم‌سازی در سطح ملی و صنفی باشد.

با این حال، یکی از چالش‌های اساسی در مسیر حرکت به سوی تحلیل‌های مبتنی بر مدل‌هایی مانند CTIF، دسترسی به داده‌های دقیق، به‌روز و قابل اعتماد است. در بسیاری از پروژه‌ها، فقدان داده‌های باز و مشارکت‌پذیر، باعث شده تصمیم‌ها بر پایه تخمین و تجربه فردی اتخاذ شوند، نه تحلیل سیستماتیک. اگر قرار است صنعت احداث در ایران نیز به سمت شفافیت، پیش‌بینی‌پذیری و توسعه پایدار حرکت کند، ایجاد زیرساخت‌های داده‌ای و دسترسی آزاد نهادهای تخصصی به اطلاعات، یک پیش‌شرط حیاتی خواهد بود. در غیر این صورت، هر تلاشی برای الگوبرداری از تجربه‌های جهانی به ناچار سطحی و ناقص باقی خواهد ماند.

تجربه اندونزی در این گزارش به ما یادآوری می‌کند که تحول در حوزه احداث، تنها زمانی موفق خواهد بود که واقعیت‌های اجتماعی در کنار اهداف اقلیمی دیده شوند؛ و این همان نقطه‌ای است که امروز بیش از هر زمان دیگر به آن نیاز داریم.

از آینده تصمیمات اقلیمی ارائه دهد. استفاده از چنین مدلی می‌تواند به سیاست‌گذاران کمک کند تا پیش از اجرای هر پروژه، بدانند کدام گروه‌ها بیشترین تأثیر مثبت یا منفی را دریافت می‌کنند، کدام مناطق در معرض خطر نابرابری بیشتری هستند و کدام فرصت‌های جبرانی باید در نظر گرفته شود.

در این میان، نهادهای صنفی مانند سندیکای شرکت‌های ساختمانی، می‌توانند نقش واسطه‌ای مهم میان سیاست‌گذاران، بخش خصوصی و جامعه ایفا کنند. این نهادها با دسترسی به تجربه‌های میدانی، شناخت واقعیت‌های اجرایی، و ارتباط مستقیم با فعالان صنعت، ظرفیت آن را دارند که در فرایند تحلیل و ارزیابی اثرات سیاست‌های کلان، مشارکت مؤثر داشته باشند. اگر نهادهای صنفی در کشورهایی مانند اندونزی به‌عنوان صدای تخصصی بخش ساخت‌وساز در طراحی مدل‌های تحلیل اقلیمی حضور دارند، ما نیز باید مسیر گفت‌وگوی نظام‌مند میان صنف و دولت را هموار کنیم - گفت‌وگویی که نه تقابلی، بلکه مشارکتی و مبتنی بر داده باشد.

کمیسیون روابط عمومی و بین‌الملل سندیکا بر این باور است که انتشار این گزارش، نه صرفاً به‌عنوان یک ترجمه علمی، بلکه به‌عنوان آغاز یک گفت‌وگو تازه در صنعت ساخت‌وساز قابل توجه است. گفت‌وگویی که در آن، پیمانکاران، مشاوران، دولت و نهادهای صنفی

پیام‌آبادگران
خرداد و
تیرماه ۱۴۰۴
شماره ۴۲۴

دارای تأییدیه
مرکز مدیریت راهبردی افتا
ریاست جمهوری

بیش از ۳۱ هزار کاربر فعال سازمانی و مدیریت
بیش از ۵۰ هزار پروژه در نهادهای دولتی و خصوصی

وزارت
بهداشت، درمان
و آموزش پزشکی

وزارت
راه و شهرسازی

وزارت نفت

وزارت
ورزش و جوانان

وزارت
علوم، تحقیقات
و فناوری

وزارت
صنعت، معدن
و تجارت

سازمان
برنامه و بودجه
کشور

وزارت
جهاد کشاورزی

وزارت فرهنگ
و ارشاد اسلامی

آزادراه
تهران - شمال

قرارگاه سازندگی
خاتم الانبیاء

بنیاد مسکن
انقلاب اسلامی

تدابیر تدکار
tadkar web application

سامانه جامع کنترل و مدیریت پروژه‌های عمرانی

✓ فهرست بها / متره برآورد

✓ داشبورد مدیریتی

✓ برنامه ریزی و پیشرفت

✓ آنالیز بها / اسناد مناقصه

✓ صورت جلسه / صورت وضعیت

✓ حق الزحمه / خدمات نظارت

شرکت ساخت و توسعه
زیربنای حمل و نقل کشور

شرکت راه آهن
جمهوری اسلامی ایران

سازمان راهداری
و حمل و نقل جاده‌ای

تهران، خیابان کارگر شمالی، بالاتر از بزرگراه
جلال آل احمد، خیابان هفتم، پلاک ۳۳، واحد ۸

۴۱۶۶۸۰۰۰ (۰۲۱) (۳۰ خط)

www.tadkar.com

شرکت مهندسی
تدکار ترهه افزار

مشاور و مجری سازمان برنامه و بودجه کشور
در سامانه‌های سافات و ساجات

هوای تازه، با تصفیه هوای مست‌ایر!

- یادآوری تعویض فیلتر
- حذف کننده ذرات

- ضد عفونی UVC
- عملکرد فوق کم صدا

- ۶ مرحله فیلتراسیون پیشرفته
- نمایش کیفی میزان آلودگی

۰۲۱-۸۸۸۸۰۲۹۲

شرکت سازور سازه آذرستان

از دیروز تا به امروز

متعهد و با کیفیت

پیشرو در ساخت ابرسازه های فلزی

دفتر مرکزی: تهران، خیابان مطهری، خیابان کوه نور، کوچه ششم، پلاک ۵، ساختمان آذرستان

تلفن: ۰۲۱-۹۲۰۰۴۹۸۹ | دورنگار: ۰۲۱-۸۸۵۲۹۳۴۹

کارخانه: اتوبان تهران - قم، شهرک صنعتی شمس آباد، بلوار بهارستان، بلوار آزادی، نرگس ۵

تلفن: ۰۲۱-۵۶۹۰۱۰۴۱-۹ | دورنگار: ۰۲۱-۵۶۹۰۱۰۴۰

سازور سازه آذرستان
SAZVAR SAZEH AZARISTAN CO.